

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXV. ÉVFOLYAM

8. SZÁM

1980. AUGUSZTUS

ÁRA: 1 FORINT

Készül a posta VI. ötéves vállalati tervének javaslata

A középtávú és az éves vállalati terv elkészítése és kidolgozása mindenkor komoly felkészültséget, nagy szaktudást és igen körültekintő munkát igényel a vállalatok vezetőitől, s nem kevésbé a tervező apparátusoktól. Erről van szó most is, amikor a VI. ötéves tervidőszakra készítik el a vállalatok saját tervjavaslatukat. Akik ezeken a területeken dolgoznak, azoknál tehát szó sincs nyári pangásról vagy hosszabb szabadságról, hanem kemény és megfeszített munkát végeznek. Ez a munka nem is egy-két hónapig tart, hanem több lépcsőben folyik, s csak a jövő év első felében fejeződik be.

Igaz, hogy a tervkészítés a szakapparátus feladata. Akkor felvetődhet a kérdés, miért írunk mégis e témáról. Nem csak azért, hogy az ezzel foglalkozók feladatait ismertessük, tudatosítsuk, más komoly indokunk is van rá. Többek között segíteni akarjuk a dolgozók és szakszervezeti szervek bekapcsolódását ebbe a munkába, hogy ők majd az üzemi demokrácia fórumain érdemben tudjanak véleményt nyilvánítani.

A tervező munka összhangjának, az egységes értelmezésnek és cselekvésnek megteremtése végett a KPM vezetői aktívaértekezleten ismertették az irányításuk alá tartozó vállalatok gazdasági, párt- és szakszervezeti vezetőivel mindazokat a szempontokat, amelyeket nem hagyhatunk figyelmen kívül. Az előző miniszterhelyettes alágazatokként értékelte és jellemezte az V. ötéves terv várható teljesítését és azokat a kedvező és kedvezőtlen irányzatokat, folyamatokat, amelyeket a VI. ötéves terv készítésénél szem előtt kell tartani.

A KPM aktívaértekezletét követően a Posta-vezérigazgatóság kibővített igazgatói tanácsai és szakosztályvezetői értekezleten tárgyalta meg a VI. ötéves terv készítésének programját. Az értekezleten részt vettek szakszervezetünk vezetői, az igazgatóságok területi szakszervezeti bizottságának titkárai és az érintett postaszervek szb-titkárai, továbbá jelen volt a tíz igazgatóság párttitkára is.

Doros Béla, a tervszakosztály vezetője, mint a napirend előadója ismertette a tervkészítéssel kapcsolatos legfontosabb elveket és feladatokat. Elmondta, hogy a tervkészítés menete eltér az eddiektől, mivel a középtávú tervezés során a vállalatoknak — így a postának is — előbb tervkonceptiót kell készíteniük. A tervkonceptió véglegesítése után kerül sor a VI. ötéves terv javaslatának részletes kidolgozására.

A tervező munka tehát két szakaszra tagolódik. Az elősőbb a tervkonceptiót kell kidolgozni; ennek az év szeptember 15-é a határideje. Ezt követi a részletes tervjavaslat kidolgozása. Ennek az elkészítésére már hosszabb idő áll rendelkezésünkre, mivel

1981. április 30. a határidő. Persze, amint ez a későbbiekből kiderül, itt sincs, illetőleg nem lesz szó kényelmes munkamenetről, hanem nagyon pontos ütemezés szükséges.

A tervkonceptiót csak postaszinten kell elkészíteni, vagyis a vezérigazgatóságnak. Célja és rendeltetése az, hogy kifejezze a vállalat középtávú gazdaságpolitikáját. Ebből következik, hogy mind terjedelmében, mind tartalmában lényegesen tömörebb, mint maga a tervjavaslat lesz. Ez már szélesebb alapokra épül.

Az eddigiekből következően a postaszerveknek tervkonceptiót nem kell készíteniük. Hogyan kapcsolódnak be akkor mégis e munkába? Olyan formában, hogy a postaszerveknek fel kell mérniük a postai és vezetékes távközlési szolgáltatások helyzetét, hogy ennek adatait a Posta-vezérigazgatóság a tervkonceptió elkészítésénél felhasználhassa. E munkához a vezérigazgatóság módszertani útmutatót készített, s azt eljuttatta a postaszervekhez. A felmérés kiterjed a postaszervek helyzetét, munkafeltételeit alapvetően befolyásoló körülményekre, azokra, amelyek változtatást kívánnak. Feltárja a szolgáltatások minőségi hibáit és azok okait. Azt is fel kellett mérni, hogy a VI. ötéves tervben milyen lesz a várható forgalom a különböző szolgáltatási ágakban, s ezek ellátásához milyen szervezési, műszaki-fejlesztési, technológiai és egyéb intézkedések szükségesek.

A középfokú postaszervek szakszervezeti szerveinek a VI. ötéves terv készítése során már a helyzetfelmérő anyag összeállításába be kellett kapcsolódniuk. Erre azért volt szükség, hogy a gazdasági vezetők már a szakszervezeti szervekkel egyeztetett anyagot továbbíthassa a vezérigazgatósághoz. A tervező munka e szakaszában azonban szakszervezeti fórumokon nem kell napirendre tűzni és tárgyalni a helyzetfelmérés nyomán készített felterjesztést. A szakszervezeti szervek mellett működő munkabizottságok azonban tárgyalják meg, tegyék meg észrevételeiket, javaslatukat, illetőleg véleményüket közölik a gazdasági vezetéssel. A felmérés adataira viszont szükség lesz a középfokú postaszervek tervjavaslatának készítésekor is, s ebbe a munkába már bekapcsolódnak a választott testületek.

A helyzetfelmérés és a szükséges intézkedések kidolgozása során a szakszervezeti szervek, illetőleg a munkabizottságok — a vezérigazgatóság módszertani útmutatójában megadott szempontok szerint — főként az alábbiakban nyilvánítsanak véleményt, illetőleg tegyenek javaslatot:

A postai szolgáltatásoknál a várakozási idő csökkentése, a közönségszolgálat és a munkafeltételek javítása a feladatban fokozni kell a felvételi szolgálat további gépesi-

tését. A kezelési kisgépek iránti igényeknél gondot kell fordítani a befizetések gépi naplózásának kiterjesztésére azoknál a hivataloknál, melyeknél a befizetések tétel-száma a havi ezret meghaladja. További irányelv a zsákos befizetési rendszerben részt vevők számának a növelése. A felvételi munkahelyek számában milyen fejlődés szükséges, illetőleg indokolt. További szempont, hogy milyen a postahivatalok műszaki állapota. Mennyi a megfelelő, a korszerűtlen, az életveszélyes hivatal. A felvételi szolgálatnál nem lényegtelen az sem, hogy a forgalmat milyen színvonalon tudja lebonyolítani. Az itteni nehézségek leküzdésére milyen intézkedéseket tervez a gazdasági vezetés. A felvételi szolgálatban további szempont a közönségszolgálat színvonalának a helyzete. Ennek keretében a nagy forgalmú hivataloknál hogyan alakul a várakozási idő, a nyitvatartási idő miként igazodik a forgalomhoz, milyen az ellátottság kezelési kisgépekből.

A feldolgozás, szállítás területén milyenek a hivatalok munkahelyei, mennyiben felelnek meg a követelményeknek, s milyen korszerűsítések szükségesek. A járási rend és a helyi szállítás mennyiben felel meg a postaforgalom minőségi követelményeinek. Például összhangban van-e a postahivatalok nyitvatartási ideje, a kézbesítők indítása, a csomagkézbesítés, előre szállítás stb.

A feldolgozó hivatalokban lehetővé kell tenni a maradványmentes továbbítást és csökkenteni kell a belkezelési időt. A kézbesítőszolgálatban milyen intézkedéseket terveznek a minőség javítására. A kézbesítés színvonalának emelése milyen intézkedéseket terveznek. A külterületi támpontrendszer kézbesítés megvalósult-e, maradt-e a VI. ötéves tervidőszakra is bevonható terület; ha igen, mikorra tervezik annak bekapcsolását. Csökkenteni kell a posta hibáiból kevese kézbesített táviratok és expressz küldemények arányát. A hírszolgálat minőségének javítása milyen intézkedéseket tesz szükségessé.

Az egyes postaforgalmi szolgáltatásoknál be kell mutatni a munkaerőhelyzetet, szakképzettséget és ahol szükséges, a tervezett intézkedéseket.

A vezetékes távközlés területén legfontosabb a rekonstrukciós feladatok meghatározása és végrehajtása. A helyközi távközlő-szolgálat minőségének javítása úgy, hogy a bejelentett beszélgetések 3 órában belül lebonyolódjanak belföldön is. Szélesebb körben ki kell terjeszteni az éjjelnappali távközlő-szolgálatot, Budapesten pedig a lakótelepek távközlő-ellátását kell javítani nyilvános állomásokkal, valamint mobilberendezések telepítésével. A fenntartó szolgálat létszámhelyét szakképzett dol-

gozókkal kell feltölteni, egy-szersmind lényegesen javítani kell a szakképzett dolgozók arányát.

További irányelv a távbeszélő-szolgálatban annak megállapítása, hogy hogyan alakul a közületi és magán várakozók száma, melyek a nagyobb feszültségek. A bekapcsolt állomásoknál hogyan alakul a közületi, magán és nyilvános állomások aránya. Mennyi a nyilvános állomások száma az előírásokhoz viszonyítva.

A táviró-, a helyi és helyközi távbeszélő-szolgálat területén a forgalom lebonyolításához szükséges létszám mennyiben biztosítható, illetőleg milyen intézkedéseket terveznek. A szakképzettséget illető szükséges intézkedésekre is terjedjen ki a figyelem!

A posta és a postaszervek egész tervezési munkájával kapcsolatosan a Posta-vezérigazgatóság körültekintő és gondos intézkedéseket tett. Munkaprogramot, tematikát és módszertani útmutatót, továbbá fejlesztési irányelveket adott ki a munka zavartalan végzése végett.

A tervező munka szervezethez és folyamatosságához szükséges, hogy a szakszervezeti szervek menetközben kapcsolódjanak be ebbe a munkába. A tervező apparátusok rendszeresen tájékoztassák a munka helyzetéről a párt- és szakszervezeti szerveket. Igényeljük a véleményüket, mert ez is egyik eszköze és fontos eleme a jó együttműködésnek.

A gazdasági és szakszervezeti munka megfelelő összehangolása végett a vezérigazgatóság tematikájához kapcsolódva szakszervezetünk ütemtervet készített a szakszervezeti szervek részére, hogy ezzel is elősegítse az összehangolt együttműködést.

A posta tervkonceptióját szakszervezetünk elnöksége szeptember 20. és 25. között fogja testületi ülésen megvitatni. Menetközben azonban a központi vezetés mellett működő munkabizottságok több olyan témában nyilvánították véleményüket, amelyek a koncepció részét fogják képezni. Példaként említjük meg a bér- és kereset-szabályozás tapasztalatait, a vállalati bérpolitika elveinek kialakítását, a munkafeltételek és szociális körülmények javítására tervezett fontosabb intézkedéseket stb. Fontos szempont, hogy a tervkészítés során az üzemi demokrácia semmilyen vonatkozásban sem korlátozható, és ezért lehetővé kell tenni, hogy majd a tervező munka második szakaszában a postaszervek tervjavaslati időben kerüljenek a testületek elé.

Az 1981. évi tervek készítésére a postaszervek a tervkonceptió elkészülte után kapnak részletes útbaigazítást. Kérjük, hogy a szakszervezeti szervek felelősséggel és nagy körültekintéssel vegyenek részt a tervezőmunkában.

Kovács József

Szebb jelképet nem is választhattunk volna alkotmányunk ünnepeinek, mint a kenyert. Az ország évezredek történelme, harcai, küzdelmei, az élethez, a munkához való jogért vívott keserves évek, évszázadok sűrűsödnek ebben a fogalomban. Augusztus 20-án, amikor hírül adhatjuk, hogy ha sok erőfeszítést, munkát követelve is, de befejeződött országszerte az aratás, hogy újra itt a friss kenyérnek való gabona — ünnepel az ország. Ünnepli, hogy harmincegy évvel ezelőtt az állam legszebb dokumentumában rögzítettük: nálunk mindenkinek joga van a megélhetéshez, s joga és kötelessége, hogy ezt a megélhetést tisztességes munkával biztosítsa magának.

Egy-egy évforduló általában számvetésre ösztönöz; végiggondoljuk, mit, s hogyan tettünk egy esztendő alatt; megvalósítottuk-e az előttünk álló feladatokat, léptünk-e előre az úton. S ilyenkor úgy tűnik, az elmúlt évtizedeket könnyebb elemezni, mint az éppen magunk mögött hagyott időszakot. Az eltelt harminc esztendő ugyanis — s ez mindenki számára világos — bebizonyította: alaptörvényünk megfelelő feladatoknak, jól szolgálta a dolgozó nép érdekeit, a szocialista társadalom építését, s újabb eredmények forrásává vált. Társadalmi életünkben, népgazdaságunkban uralkodóvá váltak a szocialista társadalmi-gazdasági viszonyok. A mezőgazdaság szocialista átszervezésével új tartalmat kapott, létrejött, majd tovább erősödött a munkás-paraszt szövetség, növekedett az értelmiség szerepe a társadalomban. S ma is igaz, amit az alkotmány így fogalmazott: „A társadalom vezető osztálya a munkásosztály, amely a hatalmat a szövetkezetbe tömörült parasztsággal, szövetségben az értelmiséggel s a társadalom többi dolgozó rétegeivel együtt gyakorolja.” „A munkásosztály marxista-leninista pártja a társadalom vezető ereje” — pártunknak a szocializmus teljes felépítésére vonatkozó programja az alkotmányba történő beiktatásával nemzeti programmá vált, egész társadalmunk közös ügye lett.

Az alkotmány egyik sarkalatos tétele a demokrácia bővítésének fontossága. Gazdasági, társadalmi életünk ma már elképzelhetetlen a demokráciánálkül. A vállalatok, gyárak, üzemek, s a legkisebb munkahelyi közösségek is gyakorolják a maguk területén a beleszólás, a változtatni akarás jogát, a jobbtá szándékát. Ma már az általános iskolában arra oktatják-nevelik gyerekeinket: közösségi emberek legyenek. Nyitott szemmel járjanak a világban, ne hagyják szó nélkül azt, amit nem értenek, ami esetleg a visszasság érzetét ébreszti bennük; arra ösztönzik az emberpalántákat, hogy a megfelelő fórumot megtalálva véleményt nyilvánítsanak, öntsék formába gondolataikat, amelyek a közösségért, s egyben saját érdekeikért születnek. S természetesen nemcsak az új generációkat biztatjuk, ösztönözzük a közeletről megtanulására, hanem a felnőtteket, az „idősebbeket” is, akiknek még talán nem magától értetődően természetes, hogy a munkahely, a lakóhely, a kis és nagyobb közösségek, az egész vállalat, az ország gondjaiba beleszólhatnak, részesei lehetnek — s lenniük is kell — az egész népgazdaság tevékenységének.

A demokrácia bővülése mindennapjaink része. Ebben az évben az országgyűlés képviselőinek s a tanácsdagoknak a megválasztásakor fejtettük ki sokezeren véleményünket, s adtunk útrelvőt a megválasztottaknak a következő öt év programjának megvalósításához. S nagy eseménye ennek az évnek a szakszervezetek tisztújítása — szintén a demokrácia bővítésének, kiszélesítésének jegyében. Szervezeti változás született, létrejöttek a bizalmitestületek, amelyek — mint nevéik is jelzi — a munkáskollektívák választott szószólóinak, „képviseelőinek” szavazták meg a jogot érdekeik messzemenő képviseletére, gondjaik, véleményük tolmácsolására. Olyan emberek kerültek ezekre a posztokra, akik valóban megérdemelték a „bizalmi” jelzőt nevék mellé, akik munkájukkal, emberségükkel, mesterségbeli tudásukkal a szakszervezet több milliós tagságában is az élvonalba tartoznak. Akik azon munkálkodnak, hogy az alkotmány szellemében — de a legfrissebb követelményekhez igazodva — szerezzenek érvényt a jogoknak és kötelességeknek. Felhívjuk a figyelmet arra, ami országépítő munkánkban egy percre sem lehet közömbös: a munka ma már jobb minőséget, nagyobb szervezethez követel, hogy a munkához való jog nem azonos a munkahelyhez való joggal; s hogy kötelességének csak az tesz elegend, aki társadalmunk gyorsabb fejlődése végett gazdasági követelményeinknek megfelelően végzi mindennapos tevékenységét.

Rác Judit

Kiss Józsefet választották a miskolci tszb titkárává

Június 14-én a Miskolci Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottságát választó küldöttgyűlés — a bizalmi testület szavazása alapján — a területi bizottság titkárává Kiss Józsefet választotta meg.

Kiss József postás családból származik, édesapja távírdamunkás, majd nyugdíjazásig vonalfelügyelő volt. Negyvennyolc éves. Vájár szakmát szerzett, majd 1952-ben érettségizett, utána felvették a Műszaki Egyetem bányamérnöki karára.

Eletkörülményeinek akkori kedvezőtlen alakulása miatt egyetemi tanulmányait meg kellett szakítania, és 1954-ben — műszaki nyilvántartóként — az akkori Miskolc 1-es sz. Műszaki Fenntartási Üzemnél helyezkedett el. Innen vonult be katonának. Leszerelése után kábelszerelői szakmukás-bizonyítványt szerzett, és egy évig kábelszerelőként dolgozott. E munkakörből előadóként a Miskolci Postaigazgatóság személyzeti osztályára helyezték. Később, 1962 tavaszán megbízták a Kazincbarcikai Műszaki Fenntartási Üzem vezetésével. Az üzem megszűnésekor áthelyezték a hálózatépítő üzemhez, ahol építési-osztály-vezetői megbízást kapott, majd 1971. január 1-től az üzem vezetője lett, s mostani megválasztásáig ezt az állást töltötte be.

Postai szolgálata alatt elvégezte a műszaki tisztí tanfolyamot, az alap- és középfokú komplex vezetőképző tanfolyamot, továbbá a Marxista Egyetem 3 éves tagozatát. Jelenleg a 2 éves gazdaságpolitikai speciális tanfolyamot végzi.

A mozgalmi munkába már 1948-ban bekapcsolódott, az ifjúsági szervezetek keretében tevékenykedett. Az ifjúsági mozgalomban különböző tisztségeket töltött be. Volt KISZ-alapszervezeti szervező titkár és titkár.

1954-től párttag. Volt pártalapszervezeti titkár. A postaigazgatóság MSZMP csúciszervezetének szervező titkári, és titkári funkcióit töltötte be. Részt vett a postás pártbizottság munkájában.

A Postások Szakszervezete Területi Bizottságának szervezési- és káderbizottságában tevékenykedett 1966-tól 1973-ig. A Postások Szakszervezetének X. kongresszusa a központi vezetőség tagjává választotta.

Kiváló szakmai és mozgalmi munkájának elismeréseképpen több kitüntetést kapott, közöttük megkapta a Posta Kiváló Dolgozója kitüntetést, a Honvédelmi Erdemérem 10 és 15 éves fokozatát, valamint a Munka Erdemérend bronz fokozatát. Nemcsak ő többszörösen kiváló dolgozó. A vezetése alatt működő hálózatépítő üzem éveken át sorozatban kiérdemelte az Élüzem megtisztelő címet.

Kiss József nős, két gyermekük van. Felesége szintén postás, Kazincbarcika 1. postahivatal csoportvezetője, egyben az ottani szakszervezeti bizottság titkára is.

Kiss elvtársat — hozzájárulásai és megnyilatkozásai alapján — úgy ismerjük, hogy nyíltan, kertetel nélkül megmondja véleményét, akkor is, ha az nem éppen a legkedvezőbb. Hozzászólásai, ha kell, kritikusak. Igyekezik rámutatni a hibákra, keresi, ajánlja a megoldást. Nem elfogult önmagával szemben sem, képes álláspontjának megváltoztatására.

Mikor megválasztása után megkérdeztük, hogy szakszervezeti munkájában mi lesz az a fő vezérvonal, amely meghatározza tevékenységét, röviden így válaszolt:

— Szeretném munkámmal minél jobban elősegíteni céljaink elérését, feladataink teljesítését. Ehhez kérem a bizalmi testületnek és az igazgatósági testület postás dolgozóinak segítségét.

Horváth Dezső

Tudósítás az elnökség üléséről

Hosszúra nyúlt szakszervezetünk elnökségének július 31-i ülése. A napirenden levő témák közül talán a legnagyobb érdeklődés az 1980. évi legnagyobb feladatával, a választásokkal foglalkozók felé irányult.

Alap- és középszinten — mint ismeretes — május, illetve június végével befejeztek a beszámoló és vezetőség-választó tag-, illetve küldöttgyűlések. Az elnökség most vitatta meg ezek tapasztalatait. Határozatában megállapította, hogy a választásokat mindenütt szabályosan bonyolították le. A tagság aktív volt, kinyilvánította véleményét. Az új szervezeti felépítés — bizalmi testülete — megfelelően biztosította a választások demokratizmusát, a dolgozók demokratikus jogainak gyakorlását. A bizalmiak jól képviselték csoportjuk véleményét, állásfoglalását. A tagság megértette a választás és a szervezeti változás lényegét.

A választási folyamat az ágazati szakszervezeteknél a kongresszussal fejeződik be. A Postások Szakszervezete október 25—26-án tartja kongresszusát. A kongresszus írásos dokumentumai a beszámoló és a határozattervezet. A beszámoló tervezetét a júniusi elnökségi ülés megvitatta. Most a határozattervezet került a tárgyalászatra.

A demokratizmus szélesítése, a dolgozók különböző rétegeinek a vezetésbe való bevonása végett a határozattervezet szeptember elején — miután a középszervek, valamint a kijelölt elnökségi alapszervek kibővített szakszervezeti ülésen megvitatták — a központi vezetőség elé kerül. A központi vezetőség által jóváhagyott határozattervezetet — széles körű fórumot nyitva a kongresszus kezdetéig — a Postás Dolgozó szeptemberi számában nyilvánosságra hozzuk.

Az elnökség a SZOT Elnökségének felkérésére megvitatta a magyar szakszervezetek alapszabályának tervezetét. Az alapszabály módosítását a szakszervezeti mozgalom helyének, szerepének jelentős változásai teszik szükségessé.

A Minisztertanács határozatot hozott az igazgatási, irányi-

tói feladatokat ellátó és egyéb gazdálkodó szervezetek, intézmények munkaerő-gazdálkodásának javításáról. A határozat értelmében a minisztériumok, országos hatáskörű szervek és vállalatok létszámát csökkenteni kell. Az elnökség egyetért ezzel az intézkedéssel és támogatja. Ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a létszámcsökkentéskor az emberi tényezőket is messzemenően figyelembe kell venni. (A témával részletesen külön cikkben foglalkozunk.)

Az elnökség a továbbiakban tájékoztatót hallgatott meg az 1979/80. évi tisztségviselői és politikai tömegoktatás tapasztalatairól, valamint elfogadta az 1980/81. évi tisztségviselői és politikai tömegoktatás feladat-tervét. Végül személyi kérdésekben hozott határozatot.

Barabás Györgyi

Nemzetközi kapcsolataink

A Belga Távközlési Dolgozók Szakszervezetének meghívására Tanos Lászlóné kv-titkár vezetésével június 23. és 28. között 3 tagú tanulmányi küldöttség tett látogatást Belgiumban. A küldöttség tanulmányozta a távközlési szolgálatban foglalkoztatott dolgozók munkakörülményeit, szociális ellátását, valamint megbeszéléseket folytatott a két szervezet közötti együttműködés továbbfejlesztéséről. A vendéglátók nagyon szívélyesen fogadták a küldöttséget, igyekeztek mindent elmondani önmagukról, bemutatni elért eredményeiket, őszintén nyilatkoztak gondjaikról. A tanulmányozandó témákról felkészülten, kézzelfoghatóan és meggyőzően adtak tájékoztatást.

A küldöttség belgiumi tartózkodása alatt látogatást tett a közlekedés- és postaügyi minisztériumban, a Gent tartományi kormányhivatalban, a Szocialista Párt Arlon megyei székházában, megtekintette többek között a genti körzeti távközlési üzemet, a brüsszeli automata anyagszártárt és a lessivi úrtávközlési földi állomást. Az üzemlátogatásokon gazdag szakmai ismertetést kapott a küldöttség, megismerkedhetett a legújabb technikai megoldásokkal, az igen magas fokú üzem- és munkaszervezéssel. A belga távközlési szakszervezet úttörő szerepet vállalt a szocialista országok postás szakszervezeteivel való kapcsolat felvételében és az együttműködésben. Hasznosnak tartják a különböző szakszervezeti világszövetségekhez

tartozó országos központok és szakmai szakszervezetek közötti kapcsolatok fejlesztését. Hangsúlyozták, hogy a jelenlegi feszült nemzetközi helyzetben különösen fontos a világ szakszervezeteinek összefogása.

— Szakszervezetünk elnökségének meghívására augusztus 25. és 30. között hazánkban tartózkodik a Finn Postások Szövetségének 3 tagú vezető szintű küldöttsége. A küldöttség vezetője Jorma Pirinen kolléga, a szövetség elnökhelyettese.

— A saját szervezésű külföldi cserétudóztatások keretében augusztus 2. és 16. között 40 fős csoportunk tartózkodott Lengyelországban. Krynica, Krakko és Varsó nevezetességeivel ismerkedhettek.

— 35 fős ifjúsági üdülőcsoport utazott az NDK-ba augusztus 5-én. A berlini és a gerali postaigazgatóság vendégeiként 10 napot töltenek az NDK-ban. Viszonzásként 35 német fiatal augusztus 7. és 16. között tartózkodott Magyarországon.

— Augusztus 7. és 21. között hazánkban tartózkodott az olasz postás dopolavoro 49 fős üdülőcsoportja. A csoport, melynek vezetője Gabriele La Pietra kolléga, augusztus 17-ig a balatonalmádi postás üdülőben, majd ezt követően Budapesten töltötte idejét.

Krakk József

Vita a kongresszusi határozat tervezetéről

Öt esztendő munkatervét vázolja fel a szakszervezetek kongresszusának határozata. Olyan munkatervet, amely a tagság akarataiból közvetlenül vagy közvetve a tagság érdekeit szolgálja. Tudjuk, hogy a felsőbb szintű fórumokon a szervezett dolgozók képviselők révén fejtik ki véleményüket, szándékaikat. Eppen ezért ismerniük kell azokat a dokumentumokat, amelyeket a küldöttek majd megvitatnak, s végleges formában mindenkire kötelező határozatként elfogadják. Mint azt az elnökség üléséről szóló tudósításban is megemlítettük (lásd ugyanezen az oldalon), jövő havi számunkban teljes terjedelmében közzé tesszük XI. kongresszusunknak a központi vezetőség által jóváhagyott határozattervezetét, hogy szakszervezetünk valamennyi tagja — ha szükségét látja — még idejében megtehesse észrevételeit.

Az elnökség azonban ahhoz, hogy megkönnyítse mind a központi vezetőség, mind pedig a kongresszus munkáját, az általa már egyszer megtárgyalt és javított tervezetet a területi bizalmi testületek és a nagyobb elnökségi alapszervek e célból összehívott

kibővített szb-üléseim újabb — szélesebb körű — vitára bocsátotta. Nem is eredménytelenül. A vitáról szóló jegyzőkönyvek sok hasznos észrevételt tartalmaznak. Tudósításunk megírásához a Posta Központi Hírlap Iroda ülésén szereztünk benyomásokat, tapasztalatokat.

Egyeki Zsolt szb-titkár főtitkáruk kívánságát tolmácsolva arra kérte a résztvevőket, hogy tekintés nyers példánynak a tanulmányozásra átadott tervezet, s öszinte, kendőzetlen véleményükkel járuljanak hozzá ev minden postás dolgozó számára kedvező határozat kialakításához.

A résztvevők éltek az ajánlattal, s kérdések feltevésével igyekeztek tisztázni a nem eléggé egyértelmű részleteket, majd észrevételeket tettek, módosításokat javasoltak. A hozzászólások érintették a tervezet felépítését, terjedelmét, nyelvezetét, leginkább azonban a tartalmával foglalkoztak.

Sok-e, vagy kevés, amit a tervezet feladatként megjelöl. Mert nem elegendő a postán a népgazdasági átlagnak megfelelő bérfejlesztés, ez csak állandósítaná a postások fi-

tésének elmaradását. Jó lenne, ha a segélyezésnél nem pusztán a gyerekek számát vennék figyelembe, hanem az egy főre jutó keresetet is. A társadalmi munka-alap a gyermekintézmények fejlesztésére is nyújthatna fedezetet. Határozottabb intézkedések kellenének a rossz munkakörülmények felszámolására.

Másrésről viszont olyan megjegyzések hangzottak el, hogy a célokat a feltételek oldaláról is meg kellene vizsgálni. Így például a hírlapszolgálatban megvalósíthatatlan a kézbesítendő lapok teljes körű előreszállítása, vagy a vasárnapi kézbesítés miatt a 44 órás munkahét. Nem szabad olyan tervekhez szólni, amelyeket nem tudunk megvalósítani, mert ez bizalmatlanságot vált ki. Mindenesetre meg kell magyarázni a tagságnak, hogy ez „terve” a szakszervezetnek, nem pedig ígérete.

Benyomásokat, gondolatokat tolmácsoltunk. Talán újabb gondolatokat támasztanak a határozattervezet olvasójában, felkeltve közéleti lelkiismeretüket, amely kötelességüké teszi, hogy jogaikkal éljenek — mindannyiunk előnyére.

Sok új tisztségviselő, arányos rétegeképviselő

Számok, gondolatok a választások után

A SZOT-nak, valamint a Postások Szakszervezete központi vezetőségének határozata alapján ez év áprilisában lezajlottak a bizalmi, májusban az alapszervi június végéig pedig a középszervi választások. A választásokon 3495 bizalmi választottak meg, közöttük 1566 új tisztségviselő szerepel. Az újraválasztottak aránya 55 százalék. A régi bizalmiak kétharmadát újból megválasztották Miskolcon, Sopronban, Debrecenben és a Budapesti Távközlési Igazgatóságnál; Szegeden viszont mindössze 17 százalékuk kapta meg ismételtlen a bizalmat. Ezzel külön is érdemes volna foglalkozni.

A cserélődésnek több oka van. Ilyen például, hogy más mozgalmi funkcióba javasolták a volt bizalmi esetleg éppen az elmúlt időben végzett jó munkája alapján. Volt, aki más szervezetre ment dolgozni, vagy kivált a postától, volt olyan, aki gyengén látta el a feladatát, vagy nem felelt meg a magasabb követelményeknek, s volt, aki nem vállalta tovább a tevékenységgel járó gondokat.

Szinte mindenütt a rátermettség, a hozzáértés és a tenni akarás volt a kiválasztás alapja, de a különböző rétegek — létszámára, nyuknak megfelelő — képviselőt is sikerült elérni.

A bizalmiak között 2018 nő és 1477 férfi van (58, illetve 42 százalék a nők javára). Ez az arány még a postai dolgozók összetételénél is „nőiesebb”. Az egyes igazgatóságok között nagy a szóródás, ami persze a munkaerő-összetételből adódik. Az RTV-nél például 76 százalék a férfi bizalmiak aránya, a BUVIG-nál viszont csak 32. Az ideit volt az első olyan választás, amelyen minden bizalmi mellé helyezett is választottak. A nők aránya itt is hasonló.

Szinte mindenütt sikerült elérni a többségi képviselőt, tehát a megválasztott bizalmi a csoport tevékenységére jellemző tagok közül került ki; a központkezelők bizalmija, tehát kezelő, a kézbesítők kézből, a hálózat-szerelőké szerelő, a felvevőké pedig felvevő lett. Igen, ez így természetesnek és magától értetődőnek tűnik. Eddig azonban ez nem mindenütt volt így. Pedig a „közülük való” sokkal hatékonyabban és meggyőzőbb érvekkel tudja a csoport érdekeit képviselni a különböző fórumokon. Most ez a gond megoldódott; a jövőben is ügyelni kell az ilyen „aproságok”-ra.

Áprilisban főbizalmi is választottak a különböző területeken, szám szerint 207-et. Itt az arány majdnem 50—50 százalék (104 férfi, 103 nő). A legtöbb főbizalmi (59) a TIG-nél van. A szegedi területen és a HTI-nél viszont egy sem.

Olyan új tagok, munkások, a forgalmi végrehajtó szolgálatban dolgozók, fiatalok és nők kerültek be a testületekbe az alapszervi választások során, akik más tisztségben végzett munkájukkal már bizonyították rátermettségüket. Így elősegítik a magasabb színvonalú mozgalmi munkát, s egyúttal élénkebbé válhat a testületek tevékenysége is.

A választások során az alapszervezetek száma 311-ről 307-re módosult. Ez különböző összevonásokból, illetve a szakmai szervezeti módosításokhoz és a közigazgatási határokhoz való alkalmazkodásból adódik.

200 helyen ismételtlen bizalmat kapott a régi titkár, míg 107 alapszervi választott újat az elkövetkező időszakra. A cserélődés 35 százaléka a különböző körülmények figye-

lembe véve igen jónak mondható. (A titkárcserék főbb okai sorrendben: nyugdíjazás, gazdasági vezetővé történt kinevezés, munkahelyváltozás, egészségi okok, illetve alkalmatlanság.)

Ha területenkénti bontásban vizsgáljuk meg a fluktuációt, akkor már nem ilyen egyértelmű a kép. Igen alacsony — s véleményem szerint ez lenne a kedvező mindenütt — a cserélődési arány a Szegedi Postaigazgatóság területén (16,1), Debrecenben (21,2) és Pécsen (22,8 százalék). Igen nagy arányú — kétharmad körüli — a változás viszont a HTI-nél (68,4) és a TIG-nél (60 százalék).

Megszűntek az eddigi igazgatósági szakszervezeti tanácsok (iszt), s középszervi jelleggel helyettük igazgatósági szakszervezeti bizalmi testületek (iszbt) alakultak, melyeknek operatív irányító szerve az igazgatósági területi szakszervezeti bizottság (itszb) lett. Ez a körülmény a választások menetét is meghatározta, amelyek így bizalmi küldött-értekezleten zajlottak le.

A jelölést előkészítő bizottságok jó munkáját bizonyítja, hogy a kifüggesztett jelölőlistán szereplő személyek 9 helyen változatlan összetételben felkerültek a szavazólapra. Három helyen — az RTV-nél, a HTI-nél és a Budapesti Postaigazgatóságnál — más személyt is javasoltak. Közülük kettő került fel a szavazólapra, de csak a HTI-nél javasolt személy lett az szb tagja a szavazás után.

Az igazgatósági bizalmi testületekbe 1409 tagot választottak. Egy-egy testületben számuk 120 és 150 között van. Az összlétszámból 50,7 százalék (714) nő, 49,3 százalék (695) pedig férfi. 15 százalékuk 30 éven aluli, 71,5 százalék (1007) az egyetemet vagy középiskolát végzetek aránya, 1200-an (85 százalék) a forgalmi végrehajtó szolgálatban dolgoznak.

A felsorolt számadatok igazolják, hogy szinte minden területen sikerült elérni a különböző rétegek megfelelő képviselői arányát. A fiatalok aránya ugyan alacsonyabb az összlétszámhoz viszonyítottan, ezen a szinten azonban már a jó munka alapfeltétele a több éves gyakorlat és az élettapasztalat. Ennek ellenére az elkövetkező kádercserék alkalmával arra kell törekedni, hogy nagyobb számban kapjanak társadalmi megbízatást az arra érdemes fiatalok.

A középszervi választásokon is érezhető volt, hogy egyre növekszik a tagság igénye, s az új szakszervezeti vezetőktől azt várják, hogy teljességgel betöltsék a megnövekedett feladatokat, és megfelelően éljenek kiterjedt hatáskörükkel. Ehhez azonban a gyakorlat mellett az új ismeretek megszerzésére, a változások elfogadására és véghezvitelére is szükségük van a megválasztottaknak.

Említettem, hogy a bizalmiak között 45, az szb-titkárok között 35, az igazgatósági területi szakszervezeti bizottságok tagjai között szintén 45 százalék az első alkalommal megválasztottak aránya. Jó részüknek nincsen mozgalmi gyakorlatuk, képzettségük. A fő feladat most — a munkamódosítás és a munkastílus kialakítása után — az új tisztségviselők alapképzésének megszervezése. Fontosági, illetve sürgősségi sorrendben igen nehéz felállítani, mégis talán az új szakszervezeti titkárok és az új bizalmiak alapképzését kellene elsőként megoldani, még a jövő év első felében.

Mezőfi László

A jogsegélyszolgálat jelzi

A család megélhetéséért

A szakszervezeti jogsegélyszolgálat egyik rendeltetése az, hogy a tevékenysége során szerzett általánosítható tapasztalatokat elemesse, jelezze. Ezért közreadjuk egy, a család életét nehezítő jogszabályi rendelkezés felülvizsgálatának szükségességét. Egy kétyermekes család súlyos gondjának bemutatásával szeretnénk egy ilyen típusú kérdést megvilágítani.

Az anya — aki gyermekgondozási segínyt vett igénybe — második gyermekének születése óta súlyos vesebetegsége miatt gyakran szorul kórházi ápolásra. A fiatal apa gondozza ilyen esetekben a két picit, mivel senkire nem tudja rábízni a gyermekeket. Óvodai, bölcsődei elhelyezésről persze szó sem lehet, hiszen olyan gyermeket nem lehet felvenni ezekbe az intézményekbe, akiknek az édesanyja gyermekgondozási segínyt vesz igénybe.

Az apa ilyen alkalmakkor szabadságát, és ha elfogyott, fizetés nélküli szabadságát kénytelen igénybe venni. Tehát keresete is kiesik. Szóba jöhetne a gyermekápolási táppénz. Az egyedülálló apa — mert akinek a felesége kórházi ápolásban részesül, az egyedülálló minősül — jogosult lenne gyermekápolási táppénzre, feltéve, ha a gyermek beteg, és a munkavállaló emiatt keresésképtelen. De a gyermekek, szerencsére, egészségesek. Ezért a körzeti orvos — persze jogosan — megtagadta, hogy a gyermekeinek gondozása miatt munkából kicső apát táppénzre állományba vegye. (Megjegyezzük: a társadalombiztosítási igazgatóság helyi szervezete úgy nyilatkozott, hogy szemet hunyt volna a kegyes család miatt.)

A család helyzete tehát két-ségbetejű. Sokszor alig van miből megélniük, és nincs jelenleg olyan jogi megoldás, amelynek keretei között biztosítani lehetne az anya kórházi ápolása idejére a család megélhetését, vagy a gyermekek ideiglenes elhelyezését.

A leírt eset csak egy a sok közül, és csak egyik változata a felmerülő nehézségeknek. Mert ugye ez a gond nemcsak azoknál a családoknál áll elő, amelyeknél a gyenes levő anyuka beteg. Kórházi ápolásban részesül az az anya is, aki újból szül. Az apa ilyenkor nem jogosult gyermekápolási táppénzre, ha az otthon levő gyermek, akire felügyel, egészséges.

Dr. Pikó Adrienne

TÁNCSICS-KIADVÁNYOK

Kulcsár Ödön: SZOCIALISTA BRIGÁDVezetők KÉZIKÖNYVE (104 AK/40-es oldal, kötve; ára 21,50 Ft.)

A kötetben a szerző rendszerezi mindazokat a feladatokat, amelyek a brigádvezetőknek hárulnak a szocialista brigád megfelelő vezetése végett. Nemcsak módszertani útmutatást ad, hanem — többek között — ismertetést a címek, jutalmak, kitüntetések odaítéléséről, az üzemi demokrácia főrumairól, az egyes munkamozgalmakról.

Dr. Bruza Mihály—Kolb Tibor—Munkácsi János: A VÁLLALATOK ÉS A SZAKSZERVEZETEK FORGALOMBIZTONSÁGI FELADATAI (112 B/6-os oldal, füzve; ára 8 Ft.)

A szerzők részletesen magyarázzák mindazokat a fogalmakat, amelyek a forgalombiztonsággal kapcsolatban használatosak. Ismertetik a közötti balesetek megelőzésének elengedhetetlen követelményeit. A vállalati forgalombiztonsági szervezet ismertetése után a szerzők külön fejezetben tárgyalják a szakszervezeti teendőket.

Dr. Sali Ferenc: A BIZALMITESTÜLETEK MUNKÁJÁNAK MÓDSZEREI (56 A/6-os oldal, füzve; ára 2 Ft.)

A kiadvány az új szervezeti szabályzatot figyelembe véve, részletesen ismerteti a testületi munka lényegét, módszereit, a jól kidolgozott munkatervet, a határozatok, állásfoglalások, a döntések és a jóváhagyások megfelelő előkészítését.

HÉT-KÖZNAPOK (Antológia) (508 A/5-ös oldal, kötve; ára 33 Ft.)

A kötet a Népszava egy esztendei „terméséből” nyújt színes válogatást. Neves prózairók, kritikuskok, művészettörténészek, tudósok, riporterek adnak találkozó egymásnak a könyvben, amely így izgalmas, érdekes és olvasmányos írásokkal szolgálja az olvasók széles körének igényeit.

Dr. Erős Zoltán: BRIGÁDVETÉLKEDŐK KÉZIKÖNYVE (160 Fr/5-ös oldal, füzve; ára 12 Ft.)

A szerző több éves szervezői és játékvezetői tapasztalatát adja át a vetélkedők szervezőinek, levezetőinek, azzal a céllal, hogy az ismertettét módszereket mindenki a helyi körülmények, lehetőségek, az üzem, a vállalat, a munkahely sajátosságainak figyelembevételével alkalmazza, fejlessze tovább.

A SZAKSZERVEZET RÉSZVÉTELE ÉS FELELŐSSÉGE A MUNKAERŐ-GAZDÁLKODÁSI FELADATOK VÉGREHAJTÁSÁBAN

Hazánk gazdasági építomunkájában már jelenleg is, a jövőben pedig még inkább a hatékonyság növelésére kell törekedni. Ez a fontos gazdaságpolitikai cél — többek között — a foglalkoztatáspolitikai és a munkaerő-gazdálkodás eddigi gyakorlatának felülvizsgálatát, továbbfejlesztését és új alapokra helyezését igényli.

Vállalati szinten — így a postán is — elsősorban a munkaerő-gazdálkodás racionalizálása kerül előtérbe. Ez nem spontán folyamat, hanem az általános érvényű gazdasági szabályozók által befolyásolt, esetenként kikényszerített szükséges lépés.

A népgazdaság előtt álló feladatok végrehajtását jogi eszközök is segítik. Ezek közül — a gazdasági szabályozók mellett — elsőként említhető a Munka Törvénykönyvének az évtől érvényes módosítása. A módosult szabályok egy része — nem titkolva — arra irányul, hogy a gazdaságpolitikai célok megvalósulásának elősegítésére hatékonyabbá kell tenni a munkaerő-gazdálkodást, elő kell segíteni a munkaerő-tervező átcsoportosítását, jobban ki kell használni a munkaidőállapot, javítani kell a munkafegyelmet.

A posta munkaerő-gazdálkodását eddig is fegyelem és körültekintés jellemezte. Mindemellett a külső feltételek megváltozása és a — jogos — belső igények miatt a munkaerő-gazdálkodás postai gyakor-

latát is új elemekkel kell gazdagítani, frissíteni. Előtérbe kerülnek a munkaerő-gazdálkodásban a minőségi feltételek, anélkül, hogy a mennyiségi feltételek háttérbe szorulnának. Mindezek ellenére — s ezt egyértelműen ki kell mondani — a posta létszáma a VI. ötéves tervben is, az eddiginél mérsékeltébb ütemben ugyan, de növekedni fog.

Fontos szerepe lesz a jövőben a létszámnormák rendszeres és reális karbantartásának. A tapasztalatok szerint jelenleg nem a postaforgalmi létszámnormák karbantartása van elhanyagolva. A létszám-gazdálkodás új elemei közül egyik legfontosabb lesz a tudatosság. Vissza kell szorulnia annak a szemléletnek, amely a növekvő feladatok megoldásának egyedüli és kizárólagos útját a létszámnövelésben látja. El kell érni, hogy most már ne csak beszéljünk az üzem- és munkaszervezésről, hanem eredményeik felhasználásával valóban könnyítsük a munkát.

Jelentős részét a munkaerő-gazdálkodás javítására irányuló központi intézkedéseknek azok, amelyek egyrészt a vállalati szervezetek felülvizsgálatát szorgalmazzák, másrészt az irányítói létszám csökkentését írják elő. A szervezetek felülvizsgálatának célja az, hogy minimálisra csökkentse, illetve kiiktassa a párhuzamos munkafolyamatokat, ésszerűbbé tegye a vezetési szinteket, növelje a döntési köröket és egyértelműbben

meghatározza a felelősség kérését. E felülvizsgálatnak az irányítói létszám meghatározott mértékű csökkentését kell eredményeznie.

Mindkét állami intézkedést a posta területén is végre kell hajtani; az igazgatási létszámot 1985. december 31-ig 349 fővel kell csökkenteni. Az ennek végrehajtására vonatkozó elképzeléseket és elveket az elnökség megvitatta.

Az igazgatási létszám csökkentése a postán három ütemben történik. Először azoknál a budapesti igazgatóságoknál kell végrehajtani, amelyek engedély nélkül növelték az elmúlt években a létszámot. A második lépcsőben — a tervezett felülvizsgálat eredményeként — 1983. december 31-ig kell a később meghatározandó postaszervezetek az igazgatási létszámukat csökkentő időpontja 1985 vége.

Az elnökség az igazgatási létszám csökkentésének ütemezését elvileg jóváhagyta. A végrehajtás elveire és a következő eljárásra állapították a SZOT plénumának május 9-i üléséről kiadott közleménye alapján alakította ki. Eszerint a létszámcsoökkentést elsősorban a természetes kiválások útján kell megoldani, csak ezt követően kerülhet sor létszámapasztásra. Ennek során az irányítói munkakörök-ből olyan végrehajtott munkakörbe kell az érintett dolgozókat a postán belül helyezni, amelyben szakképzett-eit, gyakorlati ismereteiket

megfelelően hasznosítani tudják.

A munkahely-változtatást nagy körültekintéssel, úgy kell végrehajtani, hogy az a dolgozó számára a legkisebb teherrel járjon, és ne érje őt sem erkölcsi, sem anyagi méltánytalanság.

A létszámcsoökkentés ne legyen formális, egyidejűleg arányosan csökkenjen az irányító szervezet munkája is. Ugyanakkor az irányító létszám csökkenése az irányítási feladatok színvonalát kedvezőtlen irányba ne befolyásolja. Ha indokolt, személyes cserékkel kell jogos és növekvő minőségi igények kielégítésének feltételeit megteremteni.

A posta vezetésével szemben követelményként fogalmazódott meg, hogy a létszámcsoökkentési intézkedések egyértelműek, szervezettek legyenek, és ne zavarják a munkát, a dolgozók hangulatát azokon a munkahelyeken, ahol ezek az intézkedések nem éreztetik hatásukat.

Az elnökség megállapította, hogy a szakszervezeti szervezetnek érdekvédelmi feladataiból fakadóan kötelességük, hogy megfelelő időben bekapcsolódjanak a munkaerő-gazdálkodási intézkedések előkészítésébe, a döntések meghozatalába. Állásfoglalásuk kialakításánál vezérvágya legyen az érintett dolgozók, dolgozó csoportok véleményét, illetve szorgalmazzák az érdekeltek idejében való tájékoztatását. Dr. Szabó Árpád

Az utolsó munkanap

Egy hálózatépítő munkás halála

Szűcs Sándor, a Szegedi Postaigazgatóság Hálózatépítő Üzem Kiskunhalas Építészeti Osztályának munkaszerelője tartozó betanított munkás légvezetékfontás közben üzemi baleset következtében életét veszítette. A szerencsétlenül járt, 40 éves férfi hatodik osztályos tanuló fiát egyedül nevelte.

(Részlet a Szegedi Postaigazgatóság vezetőhelyettesének jelentéséből.)

A munka aznap is reggel 7 órakor kezdődött, csakúgy, mint máskor. Major Ferenc építészvezető pedig (engedély nélkül) ezen a napon is 40–50 perccel később érkezett a már munkában levő csapatához, éppúgy, mint máskor. Ezért a munkacsapat irányítását Doszpod Miklós hálózatépítő betanított munkás, a csoport előmunkása látta el, éppúgy, mint máskor. Sőt, mind az előmunkás, mind az építészvezető (igaz csak később) felhívta a dolgozók figyelmét az oszlopok állékonyságának vizsgálatára, ugyanúgy, mint máskor. Vagyis csak úgy, tessék-lássék módra. Abban merült ki, hogy az oszlopra mászók a mászóvassal felületesen megütögtették az oszlopot. Délelőtt azonban még szerencsésük volt.

Előfeltételek nélkül

Ebéd után, munkakezdéskor az építészvezető megint nem volt a helyén. Ezért ismét az előmunkás intézkedett. Az volt a feladat, hogy Kiskunhalas és Kiskunmajsa között a vasút villamosítása miatt feleslegessé vált légvezetékfontás lebontásának megszüntetendő oszlopsorról. A szemrevételezés, lengetés, kopogtatás és földfeltárás utáni övintézkedéseket ezúttal is elmulasztották. Nem is végezheték el, hiszen az ahhoz szükséges eszközöket ki sem vitték a helyszínre a szállító járműből.

Major Ferenc építészvezető az ebéd utáni munkakezdés után éppen akkor érkezett a helyszínre, amikor Szűcs Sándor a zuhanó oszlopról ugrani igyekezett — jelentette Varga Antalné akkori igazgatóhelyettes. — Sajnos, ez nem sikerült neki. Így fejjel a közút szilárd burkolatára zuhant, s a kitört oszlop a bal lábán fektetve keresztül. A szerencsétlenül járt

ember életét gyors orvosi beavatkozással sem sikerült megmenteni.

— Az oszlopbontást sürgősen el kellett végezni — vallotta a vizsgálatot végző bizottság előtt Doszpod Miklós betanított előmunkás. — Ezért mi igyekeztünk a munkával. Egyébként az oszlopok kitérítéséhez szükséges oszlopemelő-villa nem volt a helyszínen.

A rutinellenőrzés elégtelen

Hasonlóképpen tájékoztatta a bizottságot Bán István is:

— Az oszlopvizsgálatokat kopogtatással szoktuk elvégezni. Annak hangja után döntöttük el, hogy jó-e az oszlop. Ha korhadt, mély, pufogó hangot ad. Tudomásom van arról, hogy az ily módon elvégzett vizsgálat nem elegendő. A szabály szerint a tövét ki kell ásni, és a föld alatti részét árral, vagy csákvánnyal meg kell szurkálni. De ezen a napon a

balesetig egyetlen oszlopot sem vizsgáltunk meg ilyen alaposan.

Szűcs Imre, az üzemi baleset következtében elhunyt testvérbarátja is állítja, hogy Major Ferenc nem követelte meg az oszlopok szakszerű vizsgálatát.

Major szaktárs délelőtt velünk volt a helyszínen. Láthatta, hogyan folyik a munka. Korábban úgy vizsgáltuk az oszlopokat, hogy a tövét 30 centiméternyire kiástuk és kalapáccsal, vagy csákvánnyal megszondáztuk. Ha korhadt volt, festékkel megjelöltük, és arra nem volt szabad felmászni. Ezen a napon nem így dolgoztunk.

Hogyan vélekedett a tragédiát vizsgáló bizottság előtt Major Ferenc építészvezető?

— Azon a napon nem figyeltem meg, hogy eleget tettek-e az utasításoknak. Lehet, hogy a biztonságot, a megelőzést szolgáló eszközök a kocsiiban voltak és nem a munka színhelyén. Tény viszont, hogy délelőtt én haladtam elől, azért, hogy az oszlopvizsgálatokat ellenőrizzem. Jelenlétben ebéd előtt nem volt korhadt oszlop. De az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy az oszlopvizsgálat nem történhetett az előírtaknak megfelelően, hiszen a vizsgálór nem volt a munka színhelyén.

Gyakorlattá vált a szabálytalan munka

Ennyi tehát egy hálózatépítő betanított munkás utolsó néhány percének története, amelynek nagyon mélyek és szerteágazóak a gyökerei. Mi okozta tulajdonképpen Szűcs Sándor halálát? Az utólag feltett kérdésre Varga Antalné, a Szegedi Postaigazgatóság volt vezetőhelyettese jelenlétében így válaszolt:

— Első helyre tennem a hálózatépítő üzem vezetőinek körében megtörtént magartatást, a munkavédelmi szabályokat sorozatosan megszegőket szemben. Olyan oszlopki-dőlésnek, amely ezúttal a gyermekét egyedül nevelő Szűcs Sándor halálát közvetlenül okozta, nem első esetben lehetünk tanúi. A múlt év augusztusában Kisszállás térségében azonos mulasztás

miatt Németh Sándor hálózatépítő munkással is kidült az oszlop. Súlyos arcsérülése miatt hónapokra munkaképtelenné vált. Az üzem vezetői előzetes figyelmeztetés ellenére sem követelték meg a munkavédelmi előírások betartását.

Szűcs Sándor halálának az oszlop kidőlése ezek szerint csak a közvetlen oka. A mélyreható okot a felelőtlenségben, a megtört és gyakorlatiá vált szabálytalan munkában kell keresni. Rózsa István, a Szegedi Postaigazgatóság vezetője ott is kereste. A kiszabott büntetések legalábbis erre engednek következtetni:

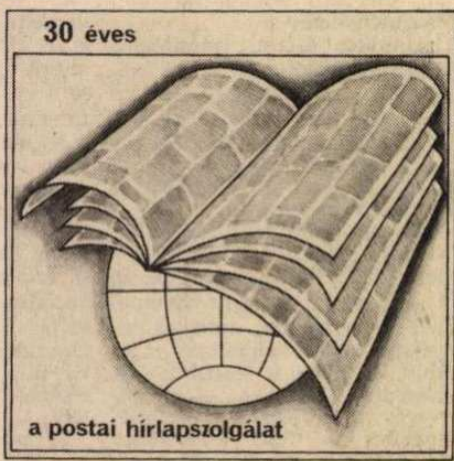
Doszpod Miklós év végi részesezésének felét megvonta; Major Ferenc építészvezetőt áthelyezéssel és év végi részesezésének teljes megvonásával sújtotta; Balogh József főépítészvezetőnek egy évi időtartamra havonta 200 forinttal csökkentette a munkabérét, és alacsonyabb munkakörbe helyezte; Szvetnik István munkavezetőnek teljes egészében megvonta az év végi részesezését; Bosa Dezső építési osztályvezetőnek egy évi időtartamra havi 300 forinttal csökkentette a bérét és megvonta az év végi részesezésének 50 százalékát is; Pettendő János üzemvezetőt szigorú megrovásban részesítette. Kopasz Flórián igazgatósági építési osztályvezetőt dorgálásban részesítette; Kiss Pétert, a hálózatépítő üzem minőségi ellenőrt megintette, Csorba József munkavédelmi előadó pedig frásbeli figyelmeztetésben részesítette. (Doszpod Miklós, Major Ferenc, Balogh József fellebbezett. A munkaügyi döntőbizottság Balogh József fegyelmi büntetését helyben hagyta, a többiekét részben enyhítette. Valamennyien tovább vitték ügyüket a munkaügyi bírósághoz. A bíróság állásfoglalását lapunk zártakor még nem ismerjük.)

Pettendő János üzemvezetőt, Kopasz Flórián építési osztályvezetőt és Kávidi Sándor építési osztályvezető-helyettesét Kiss László, a Postások Szakszervezetének munkavédelmi főfelügyelője is felelősségre vonta, és 3000–3000, illetve 1000 forint pénzbírsággal sújtotta (ők is fellebbeztek).

Zsidai Pál

Amikor a sajtóterjesztésben a miniszter is segített

Harminc éve annak, hogy hazánkban a Népgazdasági Tanács 1950. augusztus 31-én kelt 504/26/1950. számú határozatával a postára bízta a lapterjesztést. Ezzel ugyan megtisztelő, de egyáltalán nem könnyűnek ígérkező feladatot vállalt a Magyar Posta, tudva azt, hogy a sajtóterjesztés rendkívül munkaigényes, szerteágazó politikai feladat.

a postai hírlapszolgálat

A hírlapterjesztéssel foglalkozó ma már mintegy 20 ezer postás dolgozó munkájának eredményeként hazánkban megővekedett az olvasói kedv, és az érdeklődés, mind a politikai, a kulturális, mind pedig a szórakoztató és a szaklapok iránt.

Amíg azonban mindezt sikerült elérni, sok nehézséggel kellett megküzdni. Hadd emlékeztessem az olvasót a harminc év előtti kezdetre.

Csakis postásokkal

1950 októberében kaptam megbízást a Fejér megyei hírlaphivatal (mehiv) vezetésére és az ezzel járó munkák elvégzésére. Előzetesen azonban három napra Pécsre küldtek, hogy az ott már működő mehv-nél a szükséges teendőket elsajátítsam. Dr. Koltai Géza mehv-vezető sok hasznos tanáccsal szolgált, többek között azzal, hogy ezt a munkát csak is postásokkal lehet jól elvégezni. A sok mindentől elsősorban ezt jegyeztem meg magamnak.

Visszatérve Budapestre, a KHI akkori igazgatója azzal bocsátott utamra, hogy a mehv megszervezéséhez szükséges munkásokat engedélyvel — csak a helyi munkaközvetítő útján vehetem fel. Ez az intézkedés nekem sehogyan sem tetszett. Úgy határoztam, hogy a sajtóterjesztést nem az „utcáról” felvett emberekkel kezdem, hanem postásokkal.

Székesfehérvárra érkezve először a körzeti postahivatali krcstem fel, hogy a hivatal személyzetét megismerjem, illetve belőle válogassam ki a nekem megfelelő négy személyt. Ezek nevét a hivatalvezetővel közlöttem, és kértem, hogy ők a másnap működéskébe lépő mehv-nél szolgálatra jelentkezzenek. A hivatal személyzetének pótlására pedig a hivatalvezetőnek átadtam a nekem adott „felhatalmazást”. Ezzel a mehivet „postásítottam”.

A miniszter keres

Hátra volt még a városi hírlaposztály vezetőjének kijelölése. Ezzel a hivatal egy alkalmasnak látszó postafőtisztet bíztam meg. Nála azonban egy hónap múlva bekövetkezett a tragédia: a rá háruló feladatok súlya alatt idegileg összeropant. Ahhoz azonban volt esze, hogy lemondását a miniszternek táviratban jelentse be.

Másnap a mehv telefonján Lebrits Lajos miniszter keresett. Ez meglepett. Soha az életben nem hittem volna, hogy valaha is a miniszter beszélni kíván velem. A megyében folyó sajtóterjesztés helyzete felől kérdezett. Úgy tapasztaltam, hogy mindenről jól van tájékozott, és a kérésemet is figyelembe vette. Határozott intézkedésére a vezérigazgatóság és az igazgatóság kiküldöttéi csaknem egy hónapra a postahivatalhoz jöttek kartont írni és kézbesítési körzeteket felállítani, illetve a szervezési munkában segíteni. Így azután magam inkább a

megye hivatalainak hírlapterjesztő munkáját igyekeztem segíteni, és a felmerült nehézségeket a helyszínen eloszlantani.

Hírlapok a sarokban

Így történt, hogy Inotára kiszállva azt tapasztaltam, hogy az érkezett hírlapoké a hivatal sarkában hevernek. Kérdésemre a hivatalvezető azt válaszolta, hogy az épülő erőmű annyi munkást foglalkoztat, hogy azokat kiszolgálni egy dolgozóval képtelen. Ezért a sajtóterjesztéssel foglalkozni nem tud. Különben is a hivatal a személyzetpótlásra megígért hírlapfeletést sem kapta meg. Ő pedig látástólvakulásig dolgozik, és ezért a postától még fizetést sem kap.

En ezt az állítást kétségbe vontam, mondván, hogy a demokráciában ilyen nincs. Mire ő elővette a fizetési jegyzéket és megmutatta, hogy azon a neve mellett fizetés számfejtvé nincs. Ezen meglepődtem és magyarázatot kértem, mert ennek valami különös okát sejtettem.

El is mondta, a körzeti postahivatal határidőre rengeteg adatszolgáltatást kér a hivatal-

laktól és késői beküldés esetén igen sok selejtpontot szab ki. Ő ezeknek, részben a hírlapfeletős hiánya, részben a megővekedett forgalom miatt, pontosan eleget tenni nem tudott. Így azután a mulasztásokra kiszabott „selejt” forintértéke egyenlő volt a havi fizetésével.

Segítség fentről

Azon gondolkodtam, hogy most mit tegyek, sajnálkozok, vagy cselekedjek. Közben eszembe jutott a miniszter bátorító szava. Kértem egy ív papírt, és címére megírtam a hivatalnál tapasztaltakat. A vezetőnő vonakodott az írás elküldéséről, félve a következményektől. En azonban megnyugtattam: három nap múlva három személy érkezik a hivatalhoz, hogy az esetet kivizsgálják. A többit majd elintézik. Amit én leírtam, erősítse meg azzal, hogy minden úgy igaz.

A zárlatintitásig a hivatalnál maradtam, mert a vezetőnő mindenáron vissza akarta venni az ajánlott levelet. Ezért az elküldését megvártam.

Egy héttel később ismét Inotán jártam. A vezetőnő örömmel újságolta, hogy minden úgy történt, ahogy én azt előre megmondtam. Megérkezett a három küldött és az igazságról meggyőződött. Az elmaradt fizetést már megkapták, sőt a hírlapfeletős is megérkezett a hivatalhoz. Most már igazán jó hírlapterjesztő munkát tud végezni. Ez engem is megnyugtatt.

Tudom, hogy a miniszter nyújtotta segítségnek volt köszönhető, hogy egy év eltelte után, a 19 mehv sajtóterjesztési munkájának értékelése során, Fejér megye került az első helyre.

Ugróczy Mihály

Ki beszél itt szerelemlről?

Annyi komoly, elgondolkodtató problémát felvető rendezőnk, Bacsó Péter, ezúttal egy szórakoztató, igazi nyári vígjátékkal jelentkezett. Mondhatnánk azt, hogy tiszteletlen komédiával. A derűs történet hőse: Citrom Flóra kertész-méternök, aki rövid idő alatt megjárja a poklot és a mennyországot. Önhibáján kívül került bajba és — ilyen ez a mi világunk — ugyancsak önhibáján kívül rövid idő alatt igen gyors karriert futott be, hogy azután visszazökkenjen a földre hétköznapi, közönséges embernek.

A Ki beszél itt szerelemlről? Citrom Flóra maga idezi fel pályáját, s a meditációra az ad számára okot, hogy megpillantja sorsának akaratlan formálóját, későbbi férjét, szerelmét, Bohus Tamást. Megpillantja, de a metró abban a pillanatban elragadja előle, s ez az elmulasztott lehetőség egyszerűsége jelképe lesz kettőjük kapcsolatában az elmulasztott lehetőségeknek. Úgy tűnik, nem lehet újra kezdeni, meg nem történtté tenni mindazt, ami volt, s a két életűből, a leányéból meg a fiúéból kikivonhatja a tanulságokat.

Bacsó Péter forgatókönyvíróként hálás lehetőségeket ad Bacsó Péternek, a rendezőnek. Látszólag öncenzúra nélkül ide is, oda is jól odamondogat, s nem kíméli azt, ami szatírára érdemes. Kipécézi az ifjúsági mozgalom sémáit, a modernkedést, azt, hogy sokan hajlamosak égit dicsérni, magásra emelni azt, akit előbb még elítéltek. Pellengérré kerül a fiatalág beatimádata, a szerelmi kapcsolatok megal-

pozatlansága, az, hogy a szép szavaknak igen gyakran nincs meg a valóságos fedezetük, és ami azt illeti, nálunk is támadnak karrierrek érdemtelenül.

A Ki beszél itt szerelemlről? nem Citrom Flórát hibáztatja, hanem azokat, akik ezt a kedves kislányt kilendítették a maga útjáról és olyan magasságba vitték, amely számára idegen. A lépten-nyomon osztozott fricskákban közben kijut a honatyáknak, a parlamentnek, szóval Bacsó „nem szívbarjos”. Kap a nacionalizmus (ha csak egy mondatban, illetve jelenetben) és az egyház (ha valaki azon szeretne nevetni) szintén egyetlen jelenetben. Jók az ötletek, a színészek is szemmel láthatólag szívvel-lélekkel komédiáznak. Akad a filmben szex is, meztelen jelenet, mert manapság ez sem hiányozhat.

A film egésze kissé badar, de hát a szatíra szokása, hogy elrugaszkozik a valóságtól, s úgy torzít, hogy minden — bár a dolgok felismerhetők — képtelenné válik. Ez azonban nem zavarja azt, aki szórakozni vágyik. S ami a művészi értéket, a mondanivalót illeti: a Ki beszél itt szerelemlről? már induláskor azzal dicsekedhet, hogy Taorminában (Olaszországban), a nemzetközi filmfesztiválon megkapta az Olasz Újságíró Szövetség díját. Ami azt is jelzi, hogy filmjeink általában odakinn proféták, nem saját hazájukban.

A színészek: Tarján Györgyi (Citrom Flóra), Gálffy László (Bohus Tamás) és Szabó Sándor találó vígjátéki alakítást nyújtanak.

Ábel Péter

Versenyben az igénybevevők elismeréséért

Karbantartó brigádok a harmincötézes programért

A közelmúltban egész oldalas összeállításban mutattuk be lapunk olvasóinak, hogy milyen nagy feladatokat is ró a posta dolgozóira az úgynevezett „harmincötézes program”, amelynek során az elnevezésben szereplő mennyiséggel gyarapodik a fővárosi telefonhálózat. Nem kis munka — röviden ennyiben foglalkozhatunk össze akkori írásunk mondanivalóját. Most ennek a „nem kis munká”-nak a nyomába eredtünk: arra kerestük a választ, vajon mindegy milyen megterhelést ró a munkaközösségekre. A Belvárosi Távbeszélő Üzem központos osztályán két brigád munkájáról beszélgettünk.

Először a két társaság „nacionáléja”. A Betulander szocialista brigád öt esztendővel ezelőtt alakult meg, gyakorlatilag egyidős az új központtal. Akkor jött létre a csoport — amelyben karbantartó műszerek, technikusok, üzemérnökök dolgoznak —, amikor a posta is beállt a szerelésbe. „Híg” állapot volt akkoriban, így aztán érthető, hogy a tizenkét tagú brigádban mindössze hatan alapítótárogok. Persze, a feladatok is változtak: akkor a posta és a BHG közötti együttműködés keretében az eredeti szerelésben vettek részt, most viszont a karbantartás mellett a bővítési munkálatokban is hatékonyan részt vesznek. A brigád két alkalommal arany, egyszer pedig ezüst fokozatot ért el.

A Bányi Donát szocialista brigád sokkal nagyobb múltra tekinthet vissza; bizonyítják ezt a kitüntetései is: legutóbb az arany-, előtte az ezüstkoszorús jelvényt érdemelték ki, ám ennél sokkal nagyobb számmal büszkélkedhetnek. A brigád 1965-ben jött létre, s már csak a brigádvezető, Balogh László dolgozik itt az alapítók közül. A tudakozó és a különleges szolgáltatások berendezéseinek karbantartása a dolguk, tehát feladataik hasonlóak, mint a Betulander brigádé, csak éppen a munkaterületük más, s mások a körülményeik. A két brigád között rendkívül jó a kapcsolat, annál is inkább, mert a Bányi Donát brigád tagjai is közreműködnek a harmincötézes programban: a konténerfogadókon dolgoznak. A Csalogány utcai két konténer karbantartása a Krisztina, a budafoki, a Lágymányos központhoz tartozik

majd, ám a külső egységek vizsgálatában a Belvárosi szakemberei is részt vesznek, mert az ő kapacitásukkal fognak működni.

— Harmincketedik esztendeje dolgozom ebben a központban — mondja Molnár György, a Betulander brigád vezetője. — Vannak tapasztalataim: jól tudom, hogy a mi munkánk mennyiben különbözik egy-egy gyár, üzem dolgozóitól. Nálunk a munka jellegénél fogva is egymásra vagyunk utalva, ismerjük egymás munkáját, megfelelő az összhang. S tudjuk: ahol jó a légkör, ott minden jobban megy. Mi nem hirdünk meg kommunista műszakot a társadalmi munkához: nálunk csak feladatok vannak. Hiszen a központon csak akkor lehet dolgozni, amikor nincs forgalom, vagyis éjszaka, szombat délután, vasárnap. Nem is mindig írjuk be a túlóralapra, s mi nem ismerjük azt, hogy ez „nem az én asztalom”.

— Tapasztalatból tudom, én is — veszi át a szót a Molnár Györgynél jóval fiatalabb Meszlényi Ferenc, a Bányi Donát brigád tagja —, hogy mit számít, ha az ember bekeverül egy jó csapatba. A jó közösség sokkal több és jobb munkát tud elvégezni. Így aztán foglalkoztatják is a brigádokat eleget.

Elég széles körű, ám kissé általános jellemzést adtunk eddig a két brigád munkájáról. A konkrétumok azonban ennél sokkal többet mutatnak. Elsősorban is a központbővítéssel kapcsolatban eltűnt az „átadó-átvevő” fogalma: a Belvárosi szakemberei segítik a BHG brigádjának a munkáját is és fordítva. A határok elmosódnak a munkában, mert azt vallják: „az előfizetőt nem az érdekli, hogy ki végzi el a feladatokat, hanem az, hogy legyen is jó legyen a telefon”.

— Munkánk jellegénél fogva — folytatja Molnár György — másképp ítélné meg a mi teljesítményünk, mint például az iparban dolgozóké. Ott kilóra, darabra, normaidőre számolják a munkát, nálunk ezt a telefonközpont működése, üzembiztonsága dönti el. S bár a mélypontról indultunk, el kell mondanunk, hogy a közelmúlt egyik vizsgálata alapján a Belvárosi telefonközpont kiemelkedően a legjobb, a leg-

hibátlanabban dolgozó. Eppen ezért azt is reméljük, hogy a bővítési munkák után nem lesznek olyan hibák, mint voltak öt esztendeje. Mi legalább is ezen vagyunk.

A mostani huszonegyezer vonalás kapacitást tizenegyezerrel, valamint további ötezer konténerrel fogadásával bővítik. Kevesen tudják, hogy milyen — hogy úgy mondjuk — hálátlan feladat egy működő telefonközpontba „beleenyúlni”, bővíteni. Volt néhány kritikus hét a közelmúltban, de az előfizetők — szerencsére — nem érzékelték túlságosan. S persze, öt esztendeje a crossbar technika még viszonylag újnak számított hazánkban, most már megtanulták a szerelését, üzembiztonságát. A Betulander szocialista brigád megpályázza a Posta Kiváló Brigádja címet, s reméli, hogy a telefonközpont átadásával sikerül is a kitüntetést elnyerniök. Szurkolunk nekik.

Gyulay Zoltán

Haraszi Alfréd: MESE

Postatörténetünk tárházából

Veszélyben a postalegények

Az itt közölt írások Halmi Idának, a hajdan élt postások életét kutató munkájából valók. A levelek, melyeket a Posta-Közlöny című szaklapnak küldtek be, hűen tükrözik az 1867-es kiegyezés után az osztrákoktól függetlenné vált Magyar Posta küzdelmes, gondokkal telt éveit és a postai alkalmazottak áldozatos, keserves sorsát.

Tekintetes Szerkesztő úr!

Egy roppant esetről vagyok rátor a Tttes szerkesztőséget értesíteni — mely vidékünkét érte.

Ugyanis folyó hó 28-án virradóra ismeretlen tettesek által Kalocsáról indult postakocsi Izsák és Kerekegyháza közt kirabolatott és 2842 forint 51 krajcár értékű pénzes küldeménytől megfosztatott.

A kísérő katona s kocsis roppant viaskodást vihettek véghez, tanusítja a katona s kocsis kezei közt talált hajfűrők. A katona több szúrással és baltaütéssel lón leterítve, a kocsis szintén lövések és szúráások által — és a feje tökéletesen összezúzva. Egy harmadik egyén, kit e vonalon, állítólag a Kis-Kőrösi postalegények útközben felvett, egy csizmadia mesternek — nem rég felszabadult csizmadia legény fia.

ki vándorlásait megkezdve Kecskemétre igyekezett. — Ez utóbbi a kocsisban lón kivégezte, és a kocsival együtt összeéve, s megszenesülve találtatott. — Az égés onnan eredhetett, — miután a rablók erősen reá puskázván a puska fujtása a kocsisban volt szénát érinté, az a szél által gerjesztve lobbort vetett. — Az említett összegezen kívül az összes levélösszegek, melyek Kalocsáról K sztl Miklósról kiindult vonalon továbbítottak, bőségek értékkes külön szállítmányokkal, egy erős vasalt láda, a katona fegyvere, annak tölénytáskája stb. a rablók által elvitetett. S szerencse, hogy a Kecskemétről jött postakocsi is nem lett általuk megtámadva, kik nem messze a helyszíntől találkoztak a rablókkaal. Az említett állomásról jött katona és kocsis állítása szerint a kocsin

négyen lehettek, kik sebesen vágatva tova illantak, azonban a helyszínen lelt tárgyakat a nagy sötétség miatt nem lehetett tökéletesen kivenni.

Az igazgatóság e rablás által oly nagy, különösen a kocsisok közt, kik az éjjeli szolgálatot teljesen megtagadták. — Ez már a második eset e vonalon, dacára, hogy több ízben kértett e vonalak nappalival változtatása, azonban mind eddig sikertelenül visszautasított.

Reményünk van, hogy a Tekintetes Postaigazgatóság közbejárása folytán mielőbb tesz intézkedéseket e vonalak biztonságos nappalival változtatása tárgyában.

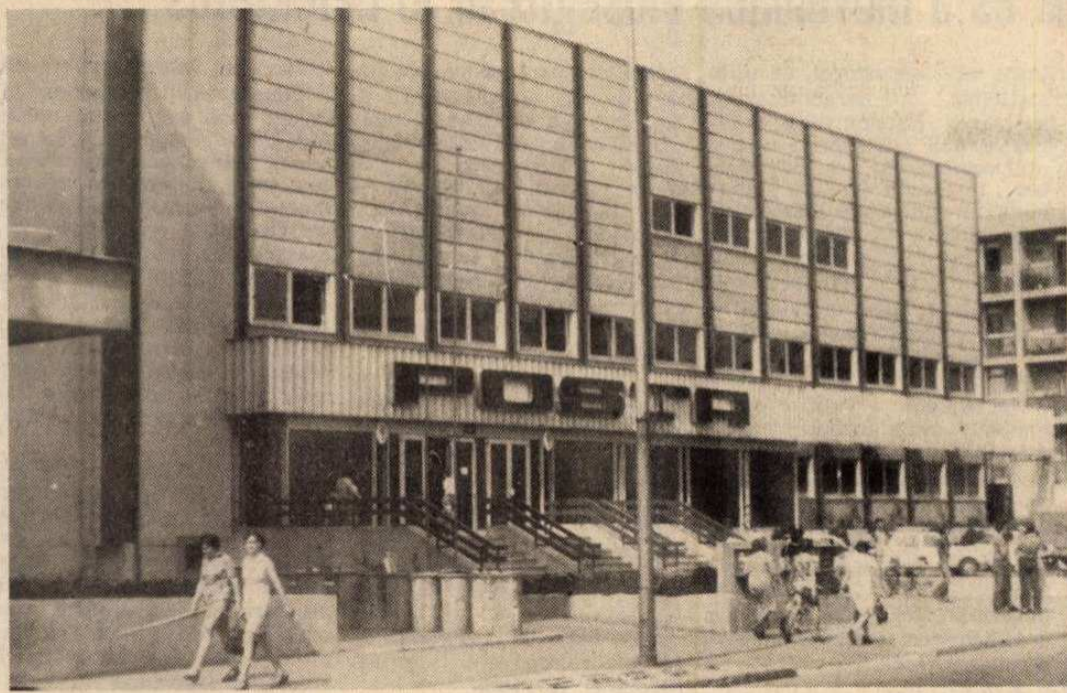
Izsák, 1868 Október 30.

Alázatos szolgálja
Jeszenszky Géza
Kir. postakezelő

Az alábbi levelet Szegedről küldték be a Posta-Közlöny című szaklap szerkesztőségnek 1868. november 24-én.

Tekintetes Szerkesztő úr!
Dicsérettel kell megemlíte-

Halló! Itt a tapolcai Gabriellák

A posta új épülete. 1981-től itt, az első emeleten fog működni a crossbar rendszerű központ. Itt már könnyebb lesz a „Gabriellák” munkája is.

Tapolca 1 postahivatalnál ötvenhárom kapcsolódott be a brigádmozgalomba. Öt szocialista brigádjuk van. A postai munka csaknem minden területén: a kézbesítők között, a felvételen, a távirtdán és a távközlési osztályon egyaránt megtaláljuk őket. Hogy *Spi-lák Lajos* hivatalvezető mondta, nélkülük a nyári forgalmat lehetetlen lenne zavartalanul lebonyolítani. A brigádok váltalják, hogy patronálják a kishivatalokat: Balatonszepezdet, Szigligetet, Révfülöpöt, Badacsonyt és a többi, ennél forgalmasabb helyeket is, az igénynek megfelelően.

Hogy melyik közösség végzi a hivatalokban a legkiemelkedőbb brigádmunkát, erre nehéz lenne választ adni, hiszen mindegyik a maga területén teljes képességet nyújtja. Amiért mégis a távközlési osztály *Baumbert Gabriella* brigádját mutatjuk be, annak oka az, hogy ez a legrégebben, s ugyanakkor a legtevékenyebben működő együttes.

Tizenhárom évvel ezelőtt, március 8-án alakult meg a központosok *Baumbert Gabriella* brigádját. Kezdetben tizenegyen voltak, jelenleg huszoneg tagot számlálnak. Már első éves teljesítményüket oklevéllel jutalmazták. Ettől kezdve minden évben ott szerepeltek a kitüntetettek között. 1969-ben zászlót, 1971-ben

bronz, majd ezt követően minden évben ezüst fokozatot érdemelték ki. 1973-ban november 7. tiszteletére, majd 1979 júniusában újból megkapták a „Tapolcaért” emlékérmét.

Brigádvezetőjük, *Kövesi Péterné* öt vaskos naplót tesz elem. Az eltelt több mint egy évtized eredményeinek dokumentumait. Néhány fontosabb adatot kijegyzek belőlük, majd a brigád jelene kerül szóba.

Egy eléggé elavult kézikapcsolású telefonközpontjuk van. 1960-tól dolgoznak a régi épületben. Az északi part 10 nagyobb településének és Tapolcának teremtenek telefonkapcsolatot a külvilággal. Naponta 1000—1100 hívást bonyolítanak le (téli időben 900-at).

A „Gabriellák” 1981-től átköltöznek az új postaépületbe, ahova már crossbar központot szerelnek.

— Akkor majd könnyebb lesz a munkánk — mondják. — Addig pedig már kibírjuk ezt a megterhelést.

Az idén eddig már három vetélkedőn vett részt a brigád, és a vállalt 140 óras társadalmi munkóról már százat teljesítettek. Szabad idejükben a 3. számú általános iskolát patronálják immár tíz éve. S hogy eredményes ez a kapcsolat, azt bizonyítja a városi tanács által adományozott emléklapok, amelyet egy-egy pedagógus, vagy egy kiváló patronáló brigád kap meg. Az idén 500 forinttal járultak hoz-

zá a gyermeküdtetési költségekhez.

— Nemcsak a fiatalokat patronáljuk, hiszen van egy idős, 87 éves tiszteletbeli brigádtagnak, *Rozsos Antalné*, akit mindennap felkeresünk, s aki telefonon is tarjék a kapcsolatot. Mi gondoskodunk róla: gyógyszerét kiváltjuk, kitaritunk nála, bevásárolunk neki.

Rendszeresen látogatják a nőklub rendezvényeit. Nyolctagú csapatunk benevezett az „Ahol a Vörös út vezet” vetélkedőre, s itt második helyezést ért el. Ugyancsak szép eredményt mondhatnak a magukénak a „Harmincöt év szabad hazában” vetélkedőn is, ahol 172 brigáddal kellett összemérniük tudásukat. Sikerről bekerülniük a legjobb tizenöt csapatos döntőbe.

A Soproni Postaigazgatóság három megye 108 csapata részére „felszabadulási versenyt” indított. Itt is a legjobb tíz között végeztek, pedig ellenfeleik között főiskolai végzettségűek is voltak. A brigád szervezi a tapolcai postán az ifró-olvasó találkozót. Az idén már vendégük volt Varga Domokos és Hantos Gyula.

Néhány sor csupán, villanásnyi betekintés egy brigád mozgalmasság életébe. De hiszen ilyen rövidke helyen lehetetlenség lenne leírni tizenhárom év munkáját, eredményeit.

Farkas János

Nemzetközi távirászkverseny Lengyelországban

A távirászkverseny ellátása egyre több és egyre magasabb képzettségű távirászk tesz szükségessé. Érthető ez, hiszen a távirászkverseny nemcsak mennyiségi szempontból fejlődik, hanem egyre eszközigényesebb is, és mondjuk ki: egyre drágább berendezésekkel ellátott, az ugyancsak fejlődő igényeket. Nem mindegy tehát, hogy azok a szakértés, akik ezt a technikát mozgásban tartják, milyen képzettséggel és gyakorlattal rendelkeznek.

Szakszervezeti kezdeményezés

A szocialista országok postás szakszervezetei a szakszervezettel két évenként megrendezik a távirászkversenyt. A dolgok természetéből adódik, hogy elsősorban a nemzetközi szolgálat dolgozóinak tudására, ügyességére kell nagyobb figyelmet fordítani, hiszen itt döntő szerepe van a gyorsaságnak és a hibamentes táviratolásnak.

Ez évben a lengyel postások szakszervezete vállalta el a nemzetközi távirászkverseny megrendezését, és a Postások Szakszervezetén keresztül meghívta a magyar résztvevőket is. A magyar távirászkokat a szakmai tervek javaslatára alapján a Posta Központi Táviró Hivatal két dolgozója: *Szalay Lajos* és *Mészáros Gyöngyi* képviselte. A négytagú magyar delegáció vezetője *Kovács József*, a Postások Szakszervezete közgazdasági osztályának vezetője volt. E sorok írója — aki a verseny rövid leírását is megkísérelti — a nemzetközi zsűri tagjaként tevékenykedett.

A versenyen bolgár, cseh-szlovák, lengyel, magyar, mongol, német (NDK) és román postások vettek részt. A rendkívül nagy nyilvánosságot kapott verseny jelentőségét mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a lengyel televízió híradójában tájékoztatta róla a nézőt, a lengyel rádióban nyilatkozott *Kovács József*, és interjú adtak több lengyel lap munkatársának.

A záróünnepélyen megjelent a lengyel posta- és távközlésiügyi miniszter. Ünnepi beszédet mondott, majd átadta a dí-

jakat és okleveleket. Méltatta az esemény jelentőségét a lengyel szakszervezetek országos tanácsának elnökhelyettese és a postás szakszervezet elnöke is.

A verseny szervezése mintaszerű volt. Ezen még az sem változtatott, hogy a rendelkezésre álló vadonatúj T 100-as berendezések klaviatúrája eltér az általunk használatos gépekétől. Ezt ellensúlyozta, hogy 40 perc gyakorlódót adtak a lengyel kollégák.

Gyorsan, hiba nélkül

A verseny feltételei egyszerűek voltak. A borítékolt — tehát titkos — teljesen egyforma szövegű lengyel, orosz és angol nyelvű táviratokat kellett adott időegység alatt leírni, minél kevesebb hibával. A hibákat meghatározott szorzóval figyelembe vették a végleges pontszám kialakításánál.

A verseny egyik színfoltja volt, hogy a megelőző napon bemutatták a varsói központi táviróhivatal. Itt felkérték *Szalay Lajos*ot, hogy üljön be egy munkahelyre, és próbálja ki az ottani gépeket. Szaktársunk otthonosan leült a géphez, hívta Budapestet és „megkezdte az adást”. A résztvevők felfigyeltek. A német versenyzők megjegyezték: Minek itt versenyt rendezni? Hiszen csak oda kell adni az első díjat a magyaroknak, és ezzel be is fejeztük. *Szalay Lajos* próbaadása szinte sokkolta a résztvevőket.

Az igazi versenyen már nem így alakultak a dolgok. Az eltérő klaviatúra, az elolvasandó szöveg elhelyezése, a nagyon alacsony és nem állítható szék és nem utolsósorban a versenyidő, sajnos, nem kedvezett a versenyzőknek.

Az első és harmadik helyezettek a lengyelek lettek. A „hazai pálya” előnye itt is érvényesült. A második helyet egy bolgár versenyző szerezte meg, a magyarok közül *Szalay Lajos* a negyedik, nagy meglepetésre és sokak örömeire a legfiatalabb résztvevő, *Mészáros Gyöngyi* hatodik lett. Így a nem hivatalos csapatver-

senben a magyar igazgatást képviselő együttes a második helyezést érte el.

Tapasztalatsere, barátkozás

E versenyeknek azonban nem a dobogó az igazi céljuk. Sokkal nagyobb a jelentősége magának a ténynek, hogy az igazgatások fokozott figyelemmel kísérik ezt a népgazdasági szempontból is fontosnak minősített munkát. Hiszen a távirászk tudása, a gyorsaság, a hibamentes adás olyan követelmények, amelyek jobb tesz a vállalatok, intézmények közötti információáramlást. Különös jelentőségük van a nemzetközi forgalomban az említett tulajdonságoknak. Alkalmos volt ez a verseny arra is, hogy a résztvevők tapasztalatsere keretében tárgyalják meg közös gondjaikat. Végül — de nem utolsósorban — szorosabbá váltak a szocialista országok postásai közötti barátság szálai, a megismerés elmélyítette, tartalmasabbá változtatta a személytelen hivatalos kapcsolatokat.

Külön megbeszélést folytattak az egyes országok szakszervezeti és szakmai vezetői, időszerű kérdésekről, továbbá a szocialista versenymozgalomról. A verseny alkalmat adott — és ez a lengyel postás szakszervezetnek köszönhető — egyes postai létesítmények megismerésére; megmutatták Varsó nevezetességeit.

A befejező ünnepélyes vacsorán valamennyi küldöttség *Kovács Józsefet*, a magyar postás szakszervezet osztályvezetőjét kérte fel, hogy mindannyiuk nevében gratuláljon a helyezetteknek és köszönetet mondjon az ottani szakszervezetnek a kiváló szervezésért és a baráti vendéglátásért. A nagy tetszéssel fogadott köszönő szavak után a jelenlévő újságírók ismét interjú készítettek küldöttségünk vezetőjével.

A nemzetközi távirászkverseny most már rendezésére vált. Legközelebb bolgár barátaink szervezik. Minden lehetőség megvan arra, hogy távirászkaink a mindennapok munkája során számot adjanak tudásukról és a legjobbak ott legyenek a szép vetélkedőn.

Pammer János

A szakszervezeti bizalmiak szerepe a társadalmi tulajdon védelmében

nem a tekintetes postaigazgatóságnak azt az intézkedését, hogy eddig a reggel 4 órakor kiindított, Hódmezővásárhelyre menesztett postát reggel 6 órára helyezte át, mely némileg visszatartja az útonálló karcabetyárokat gonosz terveiktől, amelyhez hasonló az alább leírt esemény is bizonyít:

Reggel 6 órakor menesztetem ki a postakocsit *Vörös József* bakakaplár őrizete mellett. Szegedhez igen közel eső helyen, ott hol a szeged-tápei határhalom áll, a postalegény egy kocsi pillantott meg, melyen három subás atyafi gúnyasztott, míg másik kettő gyalog lépkedett utánuk. Közeli érkezve hozzájuk, a gyalog

menő két ember a posta felé tartott, s alig három lépésre érve a legényt: „Megállj kutyá” kiáltással megadára szólították fel; A kocsisnak azonban semmi kedve nem volt megállni, mire a két gyalogos a kocsisra és a katonára lőtt. A katonát halántékra találta, az beledőlt a kocsisderékba. A másik lövés a kocsis mellett ült jó ismerősét érte, akit szíveségből a vásárhelyi rokonaihoz akart vinni, ennek a derekába fűrődött a golyó és nemsokára meghalt. A kocsis érezte, hogy sorsa nem lehet más, mint a társaié, lovai közé vágott, melyek vágattak *Algyó* felé. Most már a kocsisban ült rablók is utána lőttek, de szerencséjére hasztalan, mert

a golyók csak kalapját és hátját érték. Így lett megműsítva a rablók terve. De azért az egyik rabló eloldotta a kocsihoz kötött hátsólovat és a posta után ügetett, ettől azonban az igen jó postalovak sebessége, de főképpen az, hogy már világosodott és több kocsi jött velük szemben — a postát megmentette. Tisztelettel:

Nimbsgern Antal postatiszt

A kiutató megjegyzése: A hódmezővásárhelyi postalegény a postaigazgatóságtól húsz forint jutalomban részesült. (Húsz forint egy postakézelt két hónapi fizetése volt abban az időben.) Ha illően bejelentett postalegény lett volna, több jutalmat kap.

Az egész országban, különösen az Alföldön a rablások, fosztogatások úgy elburjánzottak, hogy a posták is gyakorta ki voltak téve a rablók támadásainak, olyannyira, hogy a rend visszaállításáig Szeged, Hódmezővásárhely, Dorozsma, Kecskemét, Kalocsa közt a pénzes posták szállítást beszüntették, hogy az állam száz-ezrekre menő károkat ne szenvedjen, és ne károsuljon az egész ország. A megyei biztormányt kényszerítették, hogy a szolgabírákat, akik eddig a postával mitsem törődtek, rábírja a vagyonbiztonság helyreállítására.

Halmi Ida

Alkotmányunk értelmében a Magyar Népköztársaság polgárainak alapvető kötelességük a nép vagyonának megvédelzése, a társadalmi tulajdon megszüntetése. Az alkotmányból folyó eme kötelességgel egyetemesül a társadalmi és gazdasági szervek gondoskodnak a rendelkezésükre álló jogszabályok, társadalmi szabályok és a különféle szervezeti, gazdasági eszközök alkalmazásával. Ezek alkotják összességükben a társadalmi tulajdon védelmének rendszerét.

A társadalmi tulajdon védelmének a postán kialakított szervezeti rendszere — úgy mint: társadalmi tulajdon védelmi felelősök, üzemrendészek, belső ellenőrzés stb. — eleget tesz az alkotmányban és egyéb jogszabályokban előírt ilyen irányú kötelezettségének. Ezzel azonban nem elégedhetünk meg, a társadalmi tulajdon védelme nem lehet egyedül az e célra létrehozott szervezet feladata; ezenkívül is fokozását több tényező indokolja. Egyrészt gazdasági életünk jelenlegi változásai miatt egyre növekszik a jelentősége a takarékos gazdálkodásnak, a rendelkezésünkre bocsátott álló- és fogyóeszközök célszerű felhasználásának és megővésének, másrészt a postai kezelésben levő társadalmi vagyonban évente keletkező mintegy 15 millió fo-

rint kár a posta gazdálkodásának eredményét nagy mértékben rontja. A veszteség a postás dolgozók élet- és munkakörülményeit is érinti, hiszen növekedésével fordított arányban áll, vagyis csökken a nyereség felosztható része, ezáltal közvetlen kihatással van a személyi jövedelmek alakulására.

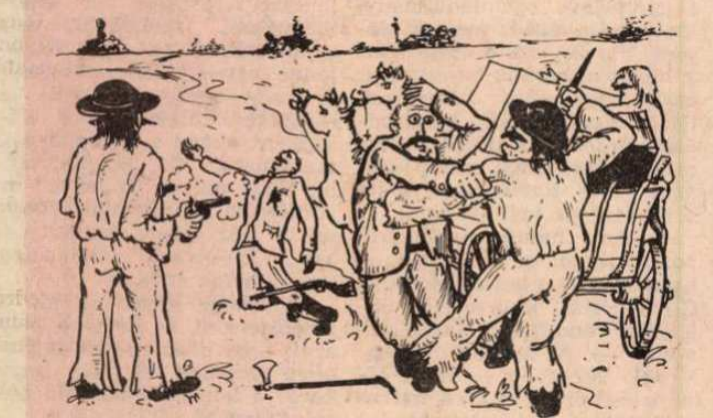
Ezeket a tényeket is figyelembe vette a Postások Szakszervezetének Elnöksége a bizalmiak hatáskörére, szerepére vonatkozó határozatában, amikor véleményezési és javaslatot írt jogukat a postás dolgozók élet- és munkakörülményeit érintő minden kérdésben előírta, különösen „az anyagi felelőség, a selejt, a károkozások kivizsgálásában, a kártérítés összegszerű megállapításában”. Mindezt a határozat megerősítette azzal is, hogy a bizalmi kötelességét tette az ilyen kérdéseket érintő törvények, határozatok (utasítások) helyi végrehajtásának segítését, egyben következő betartásuk folyamatos ellenőrzését. Szükség esetén fel kell hívnia a szakszervezeti bizottság, illetve a helyi vezető figyelmét az észlelt hibákra, és azok megszüntetésében — amennyiben szükséges — közre is kell működnie.

A bizalmi ez irányú feladatának azonban csak formálisan tesz eleget, ha működése arra szorítkozik, hogy csoport-

jába tartozó dolgozók által okozott kár terítetésével kapcsolatban véleményét mond vagy javaslatot tesz. Az érdekvédelem a határozat alapján ennél jóval többet kíván meg. Nevezetesen például azt, hogy a károkozás megelőzésében közreműködjön az észlelt rendellenességeket, úgyszintén a társadalmi tulajdon károsodásának lehetőségét és a társadalmi tulajdon veszélyeztető magatartást intézkedés végett az illetékes vezető tudomására hozza. A károkozás vizsgálata, az okok és körülmények megismerése után tevékeny közreműködésével segítse elő a hibák felszámolására irányuló intézkedések végrehajtását.

A szakszervezeti mozgalom, amely soraiba tömöríti a dolgozók túlnyomó többségét, rendkívül fontos szerepet tölt be szocialista társadalmi rendszerünk politikai és gazdasági alapjainak erősítésében is. Ezért szükséges, hogy a mozgalom a maga sajátos eszközeivel, élve nevelő szerepével, a jövőben is segítse a társadalmunk gazdasági alapját képező társadalmi tulajdon fokozott megővését. Bár a nevelőmunka nem reszortfeladat, a tagsággal való közvetlen kapcsolata révén leginkább éppen a bizalmi segítheti e téren is a kívánatos szemlélet kialakítását.

Nyúl Ede

Kérdések nevelésről, művelődésről, sportról a választásokon

Hogyan hat a tömegekre a politikai oktatás?

Amikor szakszervezeti agitációról és propagandáról, valamint kulturális nevelőmunkáról esik szó, az elsők között említjük a szakszervezeti tömegpolitikai oktatást. Így történt ez a közelmúltban lezajlott alap- és középszervezeti választások alkalmával is. Valamennyi írásos és szóbeli beszámoló foglalkozott a tömegpolitikai oktatással, több felszólaló kiemelte fontosságát és népszerűségét. Alátámasztja ezt az is, hogy a politikai oktatásban részt vevők száma évről évre emelkedik. Az évközi lemorzsolódás is jelentéktelen. Az 1979/80. oktatási évben — a rendkívül nagy gazdasági feladatok mellett is 916 tanfolyam indult, s ezekből 912 be is fejeződött.

Dicsérő jelzők hangzottak el a változatos tematikáról, mely magába foglalja a legfontosabb társadalmi, mozgalmi, szociálpolitikai kérdéseket. A felszólalások között több hasznos tanács és néhány már megvalósított munkamódszer is elhangzott.

A propagandisták működését is valamennyi beszámoló méltatta: többségük politikailag képzett, a mozgalmamban járatos, kipróbált aktív. Személyes tapasztalatunk is az,

hogy az előadások nagy része színvonalával, a helyesen megválasztott előadásmóddal vitaképes volt. Az előírt tematika megtárgyalásán kívül mindig lehetőség adódik a munkahelyi gondok megvitatására is. Jó irányítással a hallgatók is kellőképpen kapcsolatba tudják hozni a társadalom és a szűkebb közösség, a népgazdaság és a munkahelyi gondjait. Gyakran ösztönözték és harcosabbak az itteni megnyilvánulások, mint a munkahelyen elhangzott vélemények.

A beszámolók és hozzászólások megerősítették kedvező tapasztalatainkat. A tömegpolitikai oktatás tematikája alkalmas arra, hogy közérthetővé tegye a mindennapi élet gyakorlati kérdéseinek megfelelő színvonalú feldolgozásával lehetőséget nyújtson az új ismeretek megszerzésére és a továbbképzésre. Elsősorban a propagandistától függ, hogy csoportjában, adott környezetben milyen eszközökkel és színvonalon dolgozza fel az egyes témaköröket, milyen kapcsolatot tart fenn csoportjával. Ebben a közvetlen kapcsolatban rejlik a tömegpolitikai oktatás változatlan népszerűsége.

Pálkás Ilona

A tanulás és a művelődés elősegítése jó befektetés

Az alapszervezetek és a közszervek választásain számos észrevétel hangzott el a szakszervezeti nevelőmunkával, a művelődési és az oktatási tevékenységgel kapcsolatban. A dolgozók hozzászólásaikban valós képet adtak a terület helyzetéről. Az eredményekről és a hiányosságokról egyaránt szóltak. Erzékeltették, hogy a szakszervezeti testületek, a tisztviselők és aktivisták agitációs, propaganda- és nevelőmunkájukkal jelentősen segítik a postai feladatok megvalósítását. Lényeges kérdés ez, hiszen a társadalmi elvárásoknak csak akkor tudunk megfelelni, ha a postás dolgozók tudásának gyarapítására, szemléletük, gondolkodás módjuk és magatartásuk változtatására is kellő gondot fordítunk. Ahhoz, hogy a megnevezett feladatokkal lépést tarthassunk, cselekvési egységre, tenni akarásra van szükség. Tájékozódni kell a dolgozók felkészültségéről és aktivitásáról.

Évtizedek során rögződött szokásokon is tudunk kell változtatni, ha a körülmények úgy kívánják. Nem könnyű ez a postánál, melynek alapját, létfeltételét képezi a szigorú szabályozottság, az előírások pontos betartása, az állandóság és a fegyelem. Ennek tudatában is erősíteni kell a dolgozók körében a változta-

tasra való képességet, az újító szellemet, a kezdeményező-készséget. Hatékonyabb munkaszervezés szükséges a túlzott munkaintenzitás csökkentéséhez, törekedni kell a munkánkban fellelhető bürokratikus elemek kiküszöbölésére, a fölösleges adminisztráció megszüntetésére. Többet kell tenni azért, hogy az anyag- és energiatakarékosság a vezetők és a dolgozók napi feladatává váljék.

Helyenként a munkafegyelmében mutatkoznak hibák másutt a tulajdonosi szemlélet és magatartás értelmezése nem megfelelő. A gazdasági agitáció hiányosságaként vetették fel, hogy a munkaversenymozgalmak nyilvánossága helyenként nem kielégítő. A dolgozók igénylik, hogy az eredményeket szélesebb körben ismertessék.

A választói értekezletek hozzászólásaiból az tükröződött, hogy általában jól érzékelik a munka minősége és a dolgozók szakképzettsége, műveltsége közötti összefüggéseket. *Mari-csán Józsefné*, Várpalota 1. postahivatal szakszervezeti titkára szólt a dolgozók alapképzésének megszerzésére, az oktatásban való részvételre ösztönöz munkájukról. Örven-detes, hogy nő az érdeklődés a szaktanfolyamok és az állami oktatás iránt. *Kulcsár Csabáné*, a bátaszéki hivatal bizalmi vezetője a választói értekezleten felhívta a figyelmet. *Dr. Szilágyi Gábor*, a Debreceni Postaigazgatóság vezetője a minőségi követelmények növelésének jelentőségét hangsúlyozta. Nem mindegy, hogy a továbbtanuló dolgozó, aki például tiszti tanfolyamot végez, milyen színvonalon sajátítja el az anyagot, mennyi új ismeret tesz szert. A továbbtanuláshoz szükséges befektetésnek ugyanis meg kell térülnie a jobb, a szakszerű, a jó minőségű munkáért.

A postán sokféle okoz gondot a munkahelyek zsúfoltsága. A települések fejlődésével, a technika átalakulásával, a szolgáltatások körének bővülésével a régi épületeket kinőt-ték. Ennek a gondnak — mely a munkahelyi művelődés lehetőségeit is korlátozza — sokan hangot adtak. Az V. ötéves terv időszaka kiadott köz-művelődési irányelvekben megfogalmazódott az az igény, hogy a nagyobb beruházások során művelődési, közösségi célokat szolgáló helyiségeket is ki kell alakítani.

Az anyagi, gazdasági korlátok kulturális téren is éreztetik hatásukat. Sokszor a jogos igények is nehezen elégíthetők ki.

Budapesten a Postás Művelődési Központ sokrétű, szerteágazó tevékenységével jól szolgálja a postás dolgozók művelődését, szabad idejük kulturált eltöltését, de a 22 ezres dolgozó létszámát figyelembe véve érthető, ha azt mondjuk, hogy a lehetőségek korlátozottak.

A nagyobb vidéki városokban is lenne létjogosultsága

kulturális intézmények működtetésének. Ugyanakkor vidéken csak két postai művelődési ház működik. A szegedi a mai igényeknek már nehezen felel meg, örvendetes viszont, hogy az elmúlt időszakban a nyíregyházi művelődési ház teljesen felújították. Nem is olyan régen még Debrecenben is volt művelődési ház, így érthető, hogy az igény továbbra is él a dolgozók körében; kívánságuknak a területi szakszervezeti bizottság választói értekezletén is hangot adtak.

A munkahelyen meglévő kulturális célú helyiségek állapota sem mindenütt felel meg a követelményeknek. *Ács Sánta Lászlóné*, Kiskunfélegyháza 1. postahivatal dolgozója, klubtermük felújításáról számolt be. Sajnos, nem sok hasonló felszólalás hangzott el, holott környezetünk kulturált-sága nem elhanyagolható szempont sem a munka, sem a közösségi élet, a művelődés szempontjából.

Tény, hogy lehetőségeink korlátozottak. A belső tartalékok feltárása azonban nemcsak a gazdasági munkában követelménye korunknak, igény ez a közművelődésben is. Nyitott szemmel kell járnunk, elképzeléseink megvalósításához találatosságra és kitar-tásra van szükség. Jó például szolgálhatnak azok az ifjúsági klubok, melyek a fiatal postás dolgozók kezdeményezésére, cselekvő részvételükkel jöttek létre az ország legkülönbözőbb részein. Kihaszíthatatlan lehetőségeink vannak a területi szervezetekkel, más szakmákkal való együttműködésben.

S a jövőben jelentős feladatok várnak ránk közművelődési tevékenységünk tartalmi színvonalának fejlesztése terén, hogy a klubok tagsága klubközösséggé váljon, a diszkó mellett nyíljon lehetőségek értelmes beszélgetésekre, az oktatási és közművelődési statisztikák a postás dolgozók tudásának, műveltségének való-ságos gyarapodását jelezzék ki.

Zoltán Istvánné

A munkahelyi olimpia segíti a rendszeres testedzést

A meggyőzésre fordított erő bőven megtérül

A testnevelés és sport fejlesztése, ezen belül is a tömegsportmozgalmak kiszélesítése napjaink megoldására váró fontos kérdések közé tartozik. Ma már nyilvánvaló, hogy a *testedzés, a rendszeres mozgás nélkülözhetetlen eszköze az egészség védelmének*, s hasonló a jelentősége a kulturált szórakozásban, s nem lebecsülendő a szerepe a nevelésben. Ennek felismerését a szakszervezeti alap- és középszervek választásain az ezzel kapcsolatos felszólalások is igazolták.

A hozzászólások beszámoltak a sport szervezésében elért eredményekről, arról, hogy az utóbbi években erősödtek és változatosabbak váltak a tömegsportolás formái, mind többen vesznek részt a sporteseményeken, versenyeken és találkozókban. Amint a debreceni területről *Bánszky Júlia* elmondta, igen népszerűek és nagy tömegeket mozgató események voltak a hagyományosan, évről évre visszatérő területi tömegsportnapok, valamint az országos sportági találkozók. Ezek az eredmények eredményesen hozzájárultak a baráti kapcsolatok kiépítéséhez, a közösségi élet erősítéséhez. Ezért is sajnáljuk, hogy a jövőben ebben a formában nem lehet sporteseményeket szervezni.

Mint ismeretes, a SZOT Ellenőrsége — az állami sportirányító szervnek, valamint a KISZ vezetőtestületének egyetértésével — ebben az évben *munkahelyi olimpia* elnevezéssel új tömegsportmozgalmat indított hazánkban. Bevezetését több sportpolitikai és sport-szakmai indok támasztotta alá. A testedzés és sportolás iránti megnövekedett igényeket az addig alkalmazott formában egyre nehezebben lehetett megfelelően kielégíteni. A tömegsportesemények kezdtek eltérni a fő céltól; megnövekedett az utazásokkal, tetemes költségekkel és jelentős munkaidő-kieséssel járó látványos rendezvények száma. Ez ráadásul nem a tömegsportban rendszeresen részt vevőknek, hanem a feljutásos rendszerben a legjobb teljesítményt nyújtó sportolóknak adtak programlehetőséget.

A munkahelyi olimpia célja az, hogy a testedzést, a sportot,

ennek feltételeit a *munkahelyek közelébe vigye*. Feladata, hogy egységes elvek alapján mozgósítson a bárki által teljesíthető versenyszerű gyakorlatokra, illetve kötetlen formájú mozgásra, könnyed vetélkedőkre. A mozgalom tehát a tömegességet és rendszerességet szem előtt tartva a munkahelyen, a városokban és községekben folyó testnevelés és sportolás szervezését, feltételrendszerének fejlesztését állítja előtérbe.

Mindezek mellett továbbra is lehetőség van a négyéves ciklus alatt — korlátozott keretek között — változatos szervezésben megyei, területi, valamint országos versenyek lebonyolítására is. Így az olimpiák évében a középszervek (tsz-k) rendezhetnek területi olimpiai napot a páratlan esztendőben országos olimpiai napot rendeznek a szakmai szakszervezetek, az olimpiák közötti páros években pedig a megyei sportfelügyelőségek az szmtk-kel szerveznek megyei olimpiai napot.

A pécsi tanácskozáson *Barics József*, a tsz-b sportbizottságának vezetője örömmel számolt be arról, hogy a pécsi postai munkahelyek dolgozói részére a Pécsi Postás SE sporttelepe sokrétű testedzést tesz lehetővé. Labdarúgásban, tekéban, tollaslabdában, röplabdában rendszeresen rendeznek találkozókot, bajnokságokat és évenként hangulatos kocogversenyt. Leginkább a versenyek népszerűek, ezek iránt legnagyobb az érdeklődés. Elmondta azonban azt is, hogy az igazgatósági székelyen kívül korántsem ilyen kedvező a helyzet. Ennek okát elsősorban a létesítmények hiányával magyarázzák. További gondot okoz a kisebb városokban, községekben lakó, dolgozó postások sportoltatása.

Ami a létesítményeket illeti, közismert, hogy azok száma valóban kicsi. Ahhoz, hogy a tömegsportélet erőteljesebb kibontakozásáról beszéljünk, meg kell teremteni az alapvető tárgyi feltételeket. Ezért a SZOT és az állami sportvezetés az elmúlt években *mozgalmat indított sporttelepek, pályák társadalmi munkában való építésére*. A postások — elsősorban a Rádió- és Televí-

zióműszaki Igazgatóság dolgozói — több kispályát is építettek. Ezek hasznos kezdeményezések. Jó példát mutathatnak a többi postás részére is. Ott pedig, ahol a postaszerv szükséges befektetésnek akadályozó körülmény miatt erre nincs lehetőség, a városban, községben más vállalat, iskolával összefogva kell pályaeépítésre mozgósítani.

A munkahelyi olimpia mozgalom egyébként módot nyújt arra, hogy a községben dolgozók, alkotók is részt vegyenek a sportolásban. Városokban a sportfelügyelőségek, községekben pedig a szakmaközi bizottságok vagy a tanácsi szervek által megbízott spontaktívák szerveznek rendszeres bajnokságokat, versenyeket, amelyekre a kis üzemek, vállalatok — így a postahivatalok — dolgozóit is várják.

A testedzés és sport tárgyalásánál említést kell tenni egyik régi, nagy hagyományokkal rendelkező formájáról, a természetjárásról. A turizmus, a kirándulás nemcsak az egészség védelméért, a felüdülést szolgálja, hanem a haza legszebb tájainak, kulturális, művészeti és történelmi értékeinek megismerését is. A természetjárás a maga teljes valóságában tömegsport. Nincs szükség pályára; a létesítmény maga a természet, eredeti és civilizált környezetünk. Erről és ezzel összefüggésben a postás természetkedvelők jelentős eseményéről, a postás természetbarátok ez évi egri országos találkozójáról, annak kedvező visszhangjáról emlékeztek meg a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság választásán is.

A testnevelés és tömegsportmozgalmak továbbfejlesztését szolgáló célok eredményes megvalósításához a korábbiaknál hatékonyabb agitációt, propagandát kell kifejtenünk, meggyőző érvekkel kell az embereket meggyerni a testedzés és a sportolás számára, elsősorban saját érdekében. Növelni kell a sporthoz értő társadalmi munkások számát, be kell vonni őket a feladatok kialakításába, azok végrehajtásába. Meggyőződésünk, hogy többszörösen megtérül a sportban, a sportért vállalt erőfeszítés és idő.

Bottyán János

Az alapszervezetek és a közszervek választásain számos észrevétel hangzott el a szakszervezeti nevelőmunkával, a művelődési és az oktatási tevékenységgel kapcsolatban. A dolgozók hozzászólásaikban valós képet adtak a terület helyzetéről. Az eredményekről és a hiányosságokról egyaránt szóltak. Erzékeltették, hogy a szakszervezeti testületek, a tisztviselők és aktivisták agitációs, propaganda- és nevelőmunkájukkal jelentősen segítik a postai feladatok megvalósítását. Lényeges kérdés ez, hiszen a társadalmi elvárásoknak csak akkor tudunk megfelelni, ha a postás dolgozók tudásának gyarapítására, szemléletük, gondolkodás módjuk és magatartásuk változtatására is kellő gondot fordítunk. Ahhoz, hogy a megnevezett feladatokkal lépést tarthassunk, cselekvési egységre, tenni akarásra van szükség. Tájékozódni kell a dolgozók felkészültségéről és aktivitásáról.

Évtizedek során rögződött szokásokon is tudunk kell változtatni, ha a körülmények úgy kívánják. Nem könnyű ez a postánál, melynek alapját, létfeltételét képezi a szigorú szabályozottság, az előírások pontos betartása, az állandóság és a fegyelem. Ennek tudatában is erősíteni kell a dolgozók körében a változta-

tasra való képességet, az újító szellemet, a kezdeményező-készséget. Hatékonyabb munkaszervezés szükséges a túlzott munkaintenzitás csökkentéséhez, törekedni kell a munkánkban fellelhető bürokratikus elemek kiküszöbölésére, a fölösleges adminisztráció megszüntetésére. Többet kell tenni azért, hogy az anyag- és energiatakarékosság a vezetők és a dolgozók napi feladatává váljék.

Helyenként a munkafegyelmében mutatkoznak hibák másutt a tulajdonosi szemlélet és magatartás értelmezése nem megfelelő. A gazdasági agitáció hiányosságaként vetették fel, hogy a munkaversenymozgalmak nyilvánossága helyenként nem kielégítő. A dolgozók igénylik, hogy az eredményeket szélesebb körben ismertessék.

A választói értekezletek hozzászólásaiból az tükröződött, hogy általában jól érzékelik a munka minősége és a dolgozók szakképzettsége, műveltsége közötti összefüggéseket. *Mari-csán Józsefné*, Várpalota 1. postahivatal szakszervezeti titkára szólt a dolgozók alapképzésének megszerzésére, az oktatásban való részvételre ösztönöz munkájukról. Örven-detes, hogy nő az érdeklődés a szaktanfolyamok és az állami oktatás iránt. *Kulcsár Csabáné*, a bátaszéki hivatal bizalmi vezetője a választói értekezleten felhívta a figyelmet. *Dr. Szilágyi Gábor*, a Debreceni Postaigazgatóság vezetője a minőségi követelmények növelésének jelentőségét hangsúlyozta. Nem mindegy, hogy a továbbtanuló dolgozó, aki például tiszti tanfolyamot végez, milyen színvonalon sajátítja el az anyagot, mennyi új ismeret tesz szert. A továbbtanuláshoz szükséges befektetésnek ugyanis meg kell térülnie a jobb, a szakszerű, a jó minőségű munkáért.

A postán sokféle okoz gondot a munkahelyek zsúfoltsága. A települések fejlődésével, a technika átalakulásával, a

Megragadva minden csekély lehetőséget...

A kedvezőtlen adottságok, kiváltékképp a rossz munkakörülmények vitathatatlanul gátolják a cselekvést. Nemcsak a fizetésért ellátandó teendőket, hanem a társadalmi feladatokat is. A választásokkor elhangzott ilyen tartalmú észre-vételek, kérdések ösztönöz-géhez kétség nem férhet. Feltétel nélkül szükség van-e azonban a legelőkeltebb ellátottságra? Nem pótolja-e valamennyire a hiányokat valamelyes találatosság, némi lelkesedés?

Hallottunk egy felszólalást a debreceni választási küldött-értekezleten, s most ennek nyomán Hajdúszoboszló posta-hivatalában beszélgetünk *Gulyásné Szalontai Irén* helyi ellenőrrel, a bizalmtestület tagjával arról, hogy amit Debrecenben elmondott, az hogyan zajlik közvetlen közelről szemléelve.

Különösen jó adottságokkal — kivéve a korszerű, kényelmes, új hivatalt — mi sem hencseregtünk. Hogy a hivatal 75 dolgozójával egy nem éppen mozgalmas alföldi kisvárosban a társadalmi és kulturális életből ki ne szakadjunk, avagy magunk is ilyen megmozdulásokat szervezzünk, minden apró lehetőséget meg kell ragadnunk.

Végighaladva a kulturális, agitációs nevelőmunkának lehetőleg minél több részterületén, említsük meg mindjárt, hogy a dolgozóknak körülbelül a fele részt vesz a politikai oktatásban. A Társadalmi időszerű kérdései tanfolyamnak mindkét osztályát megrendezték eddig is, s a

következő oktatási évre a ket-tés hivatal dolgozóinak is szerveztek első évfolyamot.

Egyébként se rossz a tanulási kedv a hivatalnál, főleg ami a szakképzést illeti. A tiszti munkaerők között egyetlen olyan dolgozó van, akinek nincs meg a segédtiszti vizsgája.

A szabad idő hasznos eltöltésének megszervezésében viszont kimondottan ügyeskednünk kell. Kulturális rendezvények a városban nemigen adódnak, úgyhogy magunknak kell erről gondoskodnunk. A hetvenötös létszámából azonban — figyelembe véve a szolgálati beosztást, a háziaszonyok, főleg pedig a kisgyermekes anyák családi kötelezettségeit is — nehéz bármilyen műsorra kellő nagyságú közönséget toborozni. Marad — például egésznapos kirándulásokra — a vasárnap. Ilyenkor a családtagokkal együtt összejön egy negyven-személyes csapat. Voltunk például Miskolcon, Lillafüreden, s tervezzük egy tanulmányi utat az Országház megtekintésére. Persze, ezt a megoldást a hírlapkézbesítők sérelmezik, azzal, hogy ők beosztásuk miatt minden jóból kimaradnak. Érdeklődés tehát volna, csak sajnos, ennyi szempontot nem lehet figyelembe venni, a többséghez kell igazodni.

Ami mindenki részéről hozzáférhető, az a klub — kapcsolódik a beszélgetésbe a C-kategóriás klubvezetői oklevéllel rendelkező *Husztói Jánosné*. — Az emeleti hírlap-kiosztó helyiséget — mivel elhelyezésénél fogva alkalmatlan volt eredeti rendeltetésére — alakítottuk ki klubéletre al-

kalmassá. Itt aztán van mag-nó, lemezjátszó, színes televí-zió. A klub hetenként egyszer nyitva van, ilyenkor az üdül-ősbökbak vendégei is igénybe vehetik. A havonta rendezen-dő vagy alkalmi műsorokat a KISZ-titkárral beszélem meg, de ez nem jelenti azt, hogy csak a fiatalokhoz szólnak.

A beszélgetés során felme-rült, hogy a műsorok kialakítá-sában a dolgozók kívánságai-kaikkal, ötleteikkel nemigen vesznek részt, bár azt nem lehetne mondani, hogy bár-miből is kihúznák magukat. Így például *Pinczés Károly* nagyon szép dekorációkat készít a szaktársak segítségé-vel a különböző ünnepélyes alkalmakra. Az is lelkesíti a dolgozókat, hogy a nagybaj-mi példa nyomán postatörté-neti vagy hírlapkiállításal be-szeretnének nevezni a szoboszlói idegenforgalmi hetek mű-sorába.

S a beszélgetés szüli az újabb ötleteket. A brigádok és az iskolák kapcsolatait ki lehetne terjeszteni más intéz-ményekkel, klubokkal való együttműködésre. Így össze-jönne egy-egy ismeretterjesztő vagy egyéb előadásra a szükséges halgatóság, s elő-adóként akkor a középiskolák, szaktanárait fel lehetne kér-ni. Vagy milyen jó lenne az üdülőbőben kipuhatólni, hogy mikor lesz olyan beutaltjuk, akít író-olvasó találkozóna meg lehetne hívni.

Kár, hogy kevés az idő a beszélgetésre, és kevés a hely arra, hogy minden ötletet papírra vessünk. S kár, hogy kevés a lehetőség hasonló be-szélgetésekre...

Benda István

Nem a győzelem a fontos, hanem a részvétel

HAGYOMÁNYOS SIKER A HAGYOMÁNYOS KULTURÁLIS ÉS SPORTNAPON

Igy kezdődött

Az idei szeszélyes nyár egyik legmelegebb napja augusztus 3., vasárnap volt. Mintha csak a 24. alkalommal megrendezett postás kulturális és sportnap résztvevőit üdvözölte volna a szikrázóan kék ég, a ragyogó napsütés. A Postás Sport Egyesület zuglói sporttelepe adott ismét otthont a megmozdulásnak, melyet **Benke Gézáné**, a Postások Szakszervezetének elnöke nyitott meg. Köszöntötte a résztvevőket, majd arról beszélt, hogy a hagyományos postás tömegsporttalálkozót az idén, hazánk felszabadulásának 35. évfordulóján, a megemlékezés jegyében szervezték... — hiszen e nagy sorsforduló tette lehetővé mindannyiunk számára, hogy békés, nyugodt körülmények között dolgozzunk, művelődhetünk, sportolhatunk. Kibontakozhatott a tömegtestnevelési mozgalom, melynek megvalósításában, fejlődésében fontos szerepet kaptak a szakszervezetek. A postások szakszervezete pedig különösen figyelemreméltó eredményeket mondhat magáénak a tömegsportban. Az idei postás kulturális és sportnap szerves része a munkahelyi olimpiának. A sport — mint ezt a moszkvai olimpia is bizonyította — erősíti a közösségi érzést, kikapcsolódást nyújt és erőt ad a holnap feladatainak megoldásához.

Benke Gézáné: A sport erősíti a közösségi érzést...

Megnyitójának végén elnökünk minden résztvevőnek jó erőt, egészséget, szép sporteredményeket, családi életükben sok boldogságot kívánt. Ezután elkezdődött a nemes versengés, egyszerre több számban és több pályán.

Egy „sportveterán”

A pályára lépők között szép számmal akadtak olyanok, akik már néhány éve lelkes és eredményes versenyzők. **Kelemen György**, a TIG dolgozója például 1970 óta két atlétikai számban, a 100 méteres síkfutásban és a távolugrásban csupa dobogós helyezést ért el. Mint mondta, egész gyűjteménye van a sportnapokon kapott érmekből.

— A családommal együtt szívesen és örömmel jövőnk ide ki. Az utóbbi két évben már a családi vetélkedőn is indulunk, s második, illetve harmadik helyen végeztünk. Sajnos, a feleségemnek eltörtött a lába, ezért az idén csak a két hagyományos számban, a távolugrásban, és a síkfutásban állok rajthoz. Már nem vagyok huszoneves, ezért foglalkoztat a gondolat, hogy átnyergelek más, kevesebb robbanékonyságot igénylő sportágra: a súlylökésre gondoltam. De semmiképpen sem hagyom abba a sportolást, mert életem fontos részévé vált, jólesik mozogni.

Aztán feltűnik a feleség begipszelt lábával, bottal. Bicegve, de serényen segít a lebonyolító, szervező, rendező munkában.

Nemcsak gyalogolni jó, jólesik a győzelemért járó jutalom és elismerés is.

Gyalogolni jó

Dél körül, a rekkenő hőségben kezdődött a klasszikus postás sport, a gyaloglás. A legjobbak mégis — egyéniben, csapatversenyben — a nem „klasszikus” postások, a TIG-esek lettek. Az egyéni gyaloglásban **Sárközi Kálmán** győzött. Még ipari tanulóként kezdett sportolni a TIG-nél.

— Kölyök korom óta sportolok, akkor még az atlétika vonzott. Közben katona voltam, a leszerelés után egyik edzőm javaslatára kezdtem gyalogolni. 1974 óta indulok minden évben; hol első, hol második helyezést értem el. Alig néhány napja érkeztem meg külföldi nyaralásomból, így aztán nemigen tudtam edzeni, készülni, ezért is örülök a mai győzelemnek. Semennyiért sem hagynám ki ezeket az évről évre ismétlődő sporteseményeket, mert itt találkozom a régi sporttársakkal, ismerősökkel, barátokkal. És hát gyalogolni nagyon szeretek, fölfrissít, szinte kicserél, egyszóval: gyalogolni jó.

Családi vetélkedő

Agytorna

A családi vetélkedő nyitánya egy kis szellemi torna volt, melyet **Józsa Ágnes**, a Postás Művelődési Központ munkatársa szerkesztett és vezett. A legtöbb zsetont összegyűjtő győztes **Juhász Klára**, Budapest 5. postahivatal dolgozója lett, aki 6 éves kislfiával és unokahúgával rajtolt.

— Először jöttem ki erre a sporteseményre, pedig már 1968 óta dolgozom a postánál. Nagyon jól érezzük magunkat, és máris úgy döntöttünk kislfiámmal, hogy minden alkalommal részt veszünk majd. A szellemi vetélkedő játékos, változatos, érdekes volt és nem túl nehéz. Remélem, a pályán sem vallunk szégyent.

Gólya viszi a fiát

Ezután a 100 méteres családi síkfutásra került sor. Itt volt ám nagy az izgalom, hiszen a család apraja, nagya egyszerre rajtolt. Egy-egy családi futam többnyire úgy zajlott le, hogy a leggyorsabb, a családfele, egyik kezével az anyukát, másikkal, a pöttömnyi családtagot igyekezett gyorsaságra bírni. De előfordult, hogy a nebulók érték elsőként célba, hogy aztán hevesen biztassák a lemaradó mamákat.

Repül a nehéz kő...

...azaz a kislabda; a gyerekek önálló versenye volt ez. Ami a dobások nagyságát illeti, igen változatos volt: öt és negyvenegy méter között. Természetesen itt a fiúk bizonyultak ügyesebbnek. Amíg a családfők a kicsit nehezebb „labdával” súlyt löktek, addig az anyukák megpróbálták labdát kapura rúgni. Többnyire csak próbálkoztak, ritkán remegett

a háló a beguruló labdától. Lehet, hogy sok magyar labdarúgó-mérkőzést láttak?

Bohócok is voltak

Egy-egy versenyszám befejezése után az üressé váló pályát a gyerekek vették birtokba; kedvükre ugrálhattak, futhattak. Csak a gyermekműsor ideje alatt voltak hajlandók leülni, amikor is két bohóc csetlő botló viszontagságain mulattak önfeledten. Az előadás után még megvitatták, hogy a tojás, melyet egyik bohóc a másik fején összetört, igazi volt-e, mert még egy zsebkendő is előkerült belőle.

Egy kis történelem

A Postás Testnevelési és Tömegsport Bizottságot 1958-ban **Pressmayer József** alakította meg a szakszervezetben belül. Ez tette szervezetebe, rendszeressé, színvonalassá a postás sporteseményeket. Korábban ugyanis majális jellegűek voltak a megmozdulások.

— *Mi a magyarázata annak, hogy Budapesten a postás tömegsport a legjobb?* — kérdeztem az egyik legilletékesebbtől, az örökifjú és népszerű „Prezsi” bácsitól.

— Talán az 1958 óta tartó folyamatos az egyik oka. Tudniillik a hatvanas évek elején a tömegsportrendvényeket a kerületekre bízta. Az elképzelés nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket, ugyanis ez az időszak a tömegsportot kicsit visszavetette. Emiatt ismét a saját szakszervezetükhöz kerültek az egyes szakmák. Mi akkoriban kiálltunk a magunk irányvonala mellett, maradt a tömegsport a postás szakszervezet igezse alatt, tehát folyamatos volt ilyen értelemben a működésünk. A másik ok az, hogy mind a szakma, mind a szakszervezet erkölcsileg és anyagilag is jelentős támogatást nyújt. És amíg lelkes sportbarátok segítik társadalmi munkájukkal a postások Budapesti Társadalmi Testnevelési és Tömegsportbizottságát, a postás tömegsport csak fejlődni fog.

Eredmények

Délután 3 órakor hirdették ki az 1980. évi postás kulturális és sportnap eredményeit.

ATLÉTIKA (nők)

100 méteres síkfutás: 1. **Horváth Hajnalka** (Bp. Ig.), 2. **Csapó Rozália** (TIG), 3. **Kiss Miklósné** (TIG).

400 méteres síkfutás: 1. **Zsemle Józsefné** (TIG), 2. **Sajben Zsuzsanna** (Bp. Ig.), 3. **Volter Mária** (BUIVIG).

Magasugrás: 1. **Zsemle Józsefné** (TIG), 2. **Kiss Miklósné** (TIG), 3. **Oláh Éva** (TIG).

Távolugrás: 1. **Horváth Hajnalka** (Bp. Ig.), 2. **Sipka Katalin** (TIG), 3. **Volter Mária** (BUIVIG).

Súlylökés: 1. **Bíró Rozália** (RTV), 2. **Tar Lajosné** (Bp. Ig.), 3. **Niederländer Istvánné** (TIG).

4x100 méteres váltófutás: 1. **Budapesti Postaigazgatóság** (Veres—Koltainé—Horváth—

Sajben), 2. **Budapesti Távbeszélő Igazgatóság** (Sipka—Vári—Nagy—Kissné), 3. **Budapest vidéki Postaigazgatóság** (Körmendi—Gyimesi—Hajas—Volter).

ATLÉTIKA (férfiak)

100 méteres síkfutás: 1. **Palotai László** (BUIVIG), 2. **Szabó Sándor** (TIG), 3. **Krasznayánszki Lajos** (TIG).

400 méteres síkfutás: 1. **Hunya Péter** (TIG), 2. **Tápai Zoltán** (KPSZ), 3. **Kanalas László** (KPSZ).

1500 méteres síkfutás: 1. **Lipcsei János** (TIG), 2. **Tábori László** (Bp. Ig.), 3. **Ujj Sándor** (TIG).

3000 méteres gyaloglás: 1. **Sárközi Kálmán** (TIG), 2. **Abonyi Attila** (TIG), 3. **Gyüre László** (Bp. Ig.).

Magasugrás: 1. **Csomós József** (TIG), 2. **Gál Zoltán** (Bp. Ig.), 3. **Tábori Zoltán** (Bp. Ig.).

Távolugrás: 1. **Szili Csaba** (RTV), 2. **Krasznayánszki Lajos** (TIG), 3. **Kelemen György** (TIG).

Súlylökés: 1. **Fejős István** (TIG), 2. **Heltai László** (BUIVIG), 3. **Horváth László** (RTV).

4x200 méteres váltó: 1. **Budapesti Távbeszélő Igazgatóság** (Krasznayánszki—Kelemen—Szabó—Hunya), 2. **Budapesti Postaigazgatóság** (Forgács—Tábori—Göncze—Nagy), 3. **Budapest vidéki Postaigazgatóság** (Fodor—Záhonyi—Patai—Pásztor).

ASZTALITENISZ

Nők: 1. **Szuchányi Tiborné** (TIG), 2. **Lesták Attiláné** (KPSZ), 3. **Hindi Sándorné** (TIG).

Férfiak: 1. **Liszka Antal** (Bp. Ig.), 2. **László Imre** (BUIVIG), 3. **Csintalan László** (Bp. Ig.).

LABDARUGÁS

Nők: 1. **Budapesti Postaigazgatóság**, 2. **Budapesti Távbeszélő Igazgatóság**, 3. **Budapesti Postaigazgatóság**.

Férfiak: 1. **Budapesti Postaigazgatóság**, 2. **Központi Postaszervek**, 3. **Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság**.

RÖPLABDA

Nők: 1. **Budapesti Postaigazgatóság**, 2. **Budapesti Távbeszélő Igazgatóság**, 3. **Központi Postaszervek**.

SAKK

Nők, egyéni: 1. **Helembai Jánosné** (TIG), 2. **Sütő Ágnes** (HTI), 3. **Somogyi Zoltánné** (BUIVIG).

Férfiak, egyéni: 1. **Cserba András** (TIG), 2. **Lázás András** (TIG), 3. **Horváth Sándor** (Bp. Ig.).

Nők, csapat: 1. **Sütő Ágnes, Csótai Katalin** (HTI), 2. **Helembai Jánosné, Vári Edit** (TIG), 3. **Somogyi Zoltánné, Soós Imréné** (BUIVIG).

Férfiak, csapat: 1. **Cserba András, Lázás András** (TIG), 2. **Horváth Sándor, Csutorás József** (Bp. Ig.), 3. **Czinkóczy Miklós, Fekete József** (HTI).

Izgalmas jelenet: Kinek a térfelén esik le a labda?

KÉZILABDA

Férfiak: 1. **Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság**, 2. **Budapest vidéki Postaigazgatóság**, 3. **Központi Postaszervek**.

CSALÁDI VETÉLKEDŐ

1. **Fejős család** (TIG), 2. **Rockenbauer család** (BUIVIG), 3. **Pátkai család** (HTI).

TEKE

Nők, egyéni: 1. **Nagy Andrásné** (TIG), 2. **Horváth Gáborné** (TIG), 3. **Tari Andrásné** (TIG).

Férfiak, egyéni: 1. **Mészáros István** (RTV), 2. **Nagy János** (TIG), 3. **Elekes Lehel** (TIG).

Nők, csapat: 1. **Budapesti Távbeszélő Igazgatóság** (Horváthné, Nagyné, Tariné), 2. **Helyközi Távbeszélő Igazgatóság** (Király, Pinke, Vargáné), 3. **Központi Postaszervek** (Halla, Mógor, Schildné).

Férfiak, csapat: 1. **Budapesti Távbeszélő Igazgatóság** (Elekes, Mészáros, Nagy), 2. **Budapesti Postaigazgatóság** (Kiss, Márkus, Menich), 3. **Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság** (Antoni, Tóth, Várszegi).

AZ ÖSSZESÍTETT PONTVERSENY VÉGEREDMÉNYE

1. **Budapesti Távbeszélő Igazgatóság** 316, 2. **Budapesti Postaigazgatóság** 186, 3. **Központi Postaszervek** 128, 4. **Budapest vidéki Postaigazgatóság** 112, 5. **Helyközi Távbeszélő Igazgatóság** 89, 6. **Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság** 75 ponttal.

Minden jó, ha a vége jó

Késő délután, 6 órakor kezdődött a kulturális program a Postás Szimfonikus Zenekar és neves énekesek közreműködésével. A legelsőpróba sikert Strauss: **Radetzky-indulója**

aratta, a közönség újrásására megismételték.

Végül, izomlazító gyakorlatként, aki még energiával bírta, díszközénege táncolhatott este 10 óráig.

Hogyan tovább

A Postások Szakszervezete Kulturális, Agitációs és Propaganda Osztályának munkatársa, **Bottján János** megelégedéssel szöjt a sportnapról. Mint elmondta, 770 postás dolgozott vett részt versenyzőként, de szép számmal jelentek meg — hozzávetőleg kétszázán — családok, érdeklődők, szurkolók.

— *Hagyományos maga a sportnap is, és a versenyszámok is azok.* Ezen, a népszerűségre való tekintettel, nem változtatunk. De a jövőben mindenképpen bővíteni szeretnénk a programot, mégpedig a „nem a győzelem a fontos, hanem a részvétel” szellemében. Minél több postás dolgozott akarunk bevinni azzal, hogy kötetlen, játékos rendezvényekkel színesítsük a programot. Gondolunk itt az idén is sok résztvevőt vonzó családi vetélkedőre, a gyerekek külön versenyzési lehetőségére, és más, nem kifejezetten versenyszerű erőpróbaakra.

— *Végül szeretném megköszönni segítségüket, odaadó társadalmi munkájukat mindazoknak, akik a postás kulturális és sportnap sikerében közreműködtek.* Kívánok valamennyi résztvevőnek, rendezőnek, szervezőnek sok sikert, egészséget, hogy az 1981-es országos postás kulturális és sportnapon, melyet a munkahelyi olimpiáról szóló határozat értelmében rendezünk, ismét találkozhassunk.

Czeglédi Cecília

SPORTHÍREK

PÉCSETT bonyolították le július 19-én és 20-án a hagyományos országos postás labdarúgó kupát. A találkozó a BLASZ I-ben szereplő Budapesti Postás, a megyei I. osztályban játszó Soproni és Pécsi Postás, valamint a megyei II. osztályú Szegedi Postás vett részt. Végeredmény: 1. Sopron, 2. Budapest, 3. Pécs, 4. Szeged.

A legjobb játékos címet a szegedi **Keresztes Ottó**, a legjobb góllövő címet — 3 góljával — a soproni **Fehér Ferenc** érdemelte ki. A serleget, az érmeket és az okleveleket **dr. Pazar Ferenc**, a Pécsi Postás SE elnöke adta át.

A **SZEGEDI TSZB** Békéscsabán tartotta meg a területi olimpiai sportnapot. A rendezvényen az igazgatósághoz tartozó három megye postahivatalainak és üzemeinek csaknem 300 dolgozója vett részt.

A **SZEGEDI TSZB** Békéscsabán tartotta meg a területi olimpiai sportnapot. A rendezvényen az igazgatósághoz tartozó három megye postahivatalainak és üzemeinek csaknem 300 dolgozója vett részt.

A **SZEGEDI TSZB** Békéscsabán tartotta meg a területi olimpiai sportnapot. A rendezvényen az igazgatósághoz tartozó három megye postahivatalainak és üzemeinek csaknem 300 dolgozója vett részt.

A versenyszámok befejezését követő eredményhirdetésen **Keresztes Mihály** tszbtitkár adta át a győzteseknek járó, a moszkvai olimpiát

szimbolizáló izléses kerámia emléktárgyat.

GYŐZTESEK:

100 méteres síkfutás: **Mágonny Imre** (Makó), **Horváth Mihályné** (Szentes).

400 méteres síkfutás: **Szemeny Olivér** (Szál. Ú.).

Magasugrás: **Péter István** (Ig.), **Péter Erzsébet** (Ig.).

Távolugrás: **Gulyás István** (Ig.), **Deák Erzsébet** (Ig.).

Súlylökés: **Ignác Ernő** (Ig.), **Horváth Mihályné** (Szentes).

4x100 méteres váltó: **Makó** (Ardelán, Berényi, Higyisán, Mágori), illetve **Postaigazgatóság** (Fenyvesi, Péter, Deák, Gyüre).

Asztalitenisz: **Papp László** (Békés m. Táv. Ú.), **Bodrics Istvánné** (Szentes).

Sakk: **Szente Imre** (Ig.), **Varga Józsefné** (Szentes).

Teke: **Kecskés István** (Szál. Ú.), **Kanfi H. Istvánné** (Szentes).

Kézilabda (női): **Kiskörös**.

Kispályás labdarúgás (férfi): **Békés megyei Táv. Ú.**

Családi vetélkedő: **Plavec család** (Mezőberény).

Gyorsabban, felnőttek!

POSTÁS DOLGOZÓ
a Postások Szakszervezetének Lapja
Szerkesztő: a szerkesztő bizottság
Szerkesztőség: Budapest, XIV., Cházár András u. 13.
Postacím: Budapest, Postafiók 14., 1406.
Felelős szerkesztő: **BENDA ISTVÁN**
Telefon: 428-777.
Kiadja a Népszava Kiadóvállalat
Budapest VII., Rákóczi út 54. 1964.
Előfizetési díj egy évre: 12.- Ft
A kiadásért felel: **DR. SUTH PÉTER** igazgató
80-3498. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: **CSÜNDES ZOLTÁN** vezérigazgató